Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1572 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 16 mai 1954

Cartea de literatură – prieten apropiat studentului

„Asemenea păsărilor fermecate din poveste, cărțile îmi cîntau despre diversitatea și bogăția vieții, despre dîrzenia omului în năzuința lui spre bine și frumos" — scrie Maxim Gorchi amintindu-și de pasiunea lui pentru citit.

In anii regimului democrat popular tineretul din patria noastră a îndrăgit mult cărțile. Și nu sînt puține acele cărți care vorbesc despre bogăția vieții, despre dîrzenia omului și năzuința lui spre fericire, despre gîndurile și lupta oamenilor pentru a-și îndeplini idealurile.

Tineretul a îndrăgit mult literatura noastră nouă, ca și literatura rusă și sovietică. El cunoaște tot mai mult pe clasicii literaturii universale, urmărește cu o deosebită atenție ultimele noutăți literare și după fiecare carte citită se nasc discuții vii, aprinse.

Cărțile de literatură tipărite astăzi în țara noastră n-au ca eroi gangsteri sau detectivi. Oamenii zugrăviți în cărțile pe care le citește tineretul nostru sînt oameni adevărați, cu sentimente și gînduri înălțătoare, cu visuri îndrăznețe, care luptă pentru triumful bucuriei, al dragostei față de om și al binelui, oameni care și-au închinat viața luptei pentru fericirea omului.

Astăzi, oriunde ai merge, la orice bibliotecă, vei găsi cititori pasionați, în fișele cărora sînt înscrise multe titluri de cărți — fără a mai socoti pe cele din biblioteca personală. Bunăoară, în biblioteca Institutului politehnic din București sînt mulți asemenea cititori.

Prin munca lor zilnică studenții sînt permanent legătura cu cartea, cu biblioteca. Ei nu se mărginesc doar la studiul și consultarea cărților de specialitate. Adesea, cei mai mulți, pe lîngă un curs sau o carte de Termodinamică, de Rezistența materialelor, de Beton armat, de Calcul diferențial sau Chimie organică, împrumută de la bibliotecă și o carte de literatură, un volum de versuri pe care-l citesc în orele libere. Pentru studenta Panaitescu Julieta din anul III al Facultății de energetică — de exemplu — cărțile de literatură sînt de nelipsit. Din cărțile citite în ultimul timp, printre care „Inălțimi" de Vorobiov, „Furtuna" de Vilis Lațis sau „Studenții" de Iuri Trifonov ea a învățat multe. Din zugrăvirea artistică a activității multilaterale a studenților sovietici, din viața și faptele comsomoliștilor din învățămîntul superior sovietic, studenții din țara noastră au căpătat învățăminte prețioase. Organizarea de discuții și recenzii pe marginea acestei cărți la Facultatea de chimie industrială din cadrul Institutului politehnic a adus un număr și mai mare de cititori.

Viitorilor specialiști, cadre ale construirii socialismului, literatura le e de mare folos. Ea le lărgește orizontul cultural, le dezvoltă dragostea pentru profesie, pentru oamenii cu care lucrează sau cu care vor lucra, oriunde, în orice fabrică sau uzină de pe întinsul patriei noastre. De aceea, odată cu munca depusă pentru o înaltă pregătire profesională în domeniul metalurgiei, studenți ca Maria Rodeanu sau Ștefănoiu Constantin — bursieri republicani de la Facultatea de metalurgie — sînt pasionați cititori de literatură.

Cărțile de literatură au un mare rol în educarea comunistă a tineretului, de aceea dezvoltarea dragostei pentru citit trebuie să stea în centrul atenției organizațiilor U.T.M. care au datoria să îndrume studenții către cele mai bune cărți de literatură. Acolo unde a existat o preocupare în acest sens, acolo unde au fost organizate discuții ori recenzii literare, numărul cititorilor a sporit. Recomandările literare — deși destul de slabe și neorganizate cum au fost la Facultatea de mecanică-utilaj sau unele recenzii — așa cum s-au făcut la Facultatea muncitorească — sînt prea puține față de numărul mare de studenți din Institutul politehnic.

In unele facultăți — printre care Facultatea de inginerie economică, Facultatea de energetică, Facultatea de mecanică și altele, de la începutul anului universitar și pînă acum nu s-a ținut nici o recenzie literară, nu s-au organizat nici odată discuții asupra unor cărți de literatură. Activitatea culturală a organizațiilor U.T.M. din Institut a fost lipsită tocmai de una din laturile sale importante: munca cu cartea. Unele birouri U.T.M. din facultăți s-au mulțumit numai cu recomandări literare făcute ca un fel de anunț în ședințe, dar este de la sine înțeles că asemenea metode nu pot da roade bune.

Comitetul U.T.M. din Institutul politehnic trebuie să-și îndrepte în mai mare măsură atenția asupra muncii cu cartea. Faptul că în unele facultăți mai există studenți ca Lazarovici Malvina (Energetică) Lapas Teohari (Facultatea muncitorească) ori Camil Estela (Chimie) care sînt preocupați de literatura decadentă, învechită, nefolositoare, trebuie să determine organizațiile U.T.M. din Institutul politehnic să ia grabnice măsuri.

La Institutul politehnic, unde numărul studenților este atît de mare iar cerințele celor ce citesc literatură și mai mari, conducerea institutului nu trebuie să uite că bibliotecile au foarte puține cărți de literatură. Iată numai un exemplu: biblioteca de la căminul nr. 1 dispune de un număr mic de cărți de literatură în raport cu numărul mare de studenți care locuiesc aici.

Nu de mult, o studentă din grupa 214 de la Facultatea de inginerie economică, a încercat să împrumute unele cărți pe care ea și colegele ei ar fi dorit să le citească. Bibliotecara i-a răspuns simplu:

— N-avem aceste cărți, n-am mai primit de mult cărți de literatură; în schimb avem „tehnice" destule.

In îndrumarea studenților în direcția citirii literaturii un ajutor însemnat poate să-l dea și ziarul Institutului „Cadre pentru cincinal". Dacă ziarul ar fi publicat din cînd în cînd note bibliografice, dacă ar fi făcut recomandări literare, dacă ar fi scris despre fondul de cărți învechit din bibliotecă sau dacă ar fi luat poziție față de studenții care mai țin încă sub pernă, prin cămine, cărți din „Colecția celor 15 lei" ar fi dat desigur un ajutor prețios la ridicarea nivelului cultural al viitorilor ingineri.

Tendința unor studenți de a privi cu superficialitate literatura, părerea lor că trebuie să se ocupe numai de „specialitatea" aleasă, trebuie condamnată cu toată tăria. Este în sarcina organizațiilor și organelor conducătoare U.T.M. din facultăți și institute să facă acest lucru. Lor nu trebuie să le fie indiferent ce fel de oameni vor ieși din institut. Organizația U.T.M. poate și are datoria să educe pe fiecare student în spiritul muncii pentru o înaltă pregătire profesională împletită cu activitatea de ridicare continuă a nivelului său cultural.

Regimul democrat popular a deschis o perspectivă măreață în fața tineretului nostru: drumul spre socialism. De aceea tineretului trebuie să-i fie recomandate mai ales cărțile care-i arată imaginile concrete ale acestei perspective, cărțile care să-l oțelească în lupta cu greutățile ce se ivesc pe drum. Tocmai acestea sînt cărțile care apar în editurile din țara noastră. In mod deosebit trebuiesc recomandate tinerilor cărțile care vorbesc despre viața tineretului nostru, cele care îi fac cunoscută viața tineretului sovietic, experiența acestuia în munca de construire a socialismului și comunismului. In literatura sovietică cititorul va găsi chipul luminos al omului înaintat al epocii noastre, va găsi modelul după care să se conducă în viață.

Organizația U.T.M. poate educa pe fiecare tînăr, astfel încît acesta să fie adînc pătruns de îndemnul marelui Gorchi: „Iubiți cartea, ea vă înaripează mintea și inima cu simțămîntul dragostei pentru lume, pentru om".

Ședința plenară a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

La 15 mai a avut loc o ședință plenară a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Ședința a fost deschisă de tov. Ileana Răceanu, vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate.

Tov. Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., a prezentat apoi un referat asupra activității Comitetului și despre sarcinile mișcării de femei din țara noastră.

Tov. Stela Moghioroș, membră a Comitetului Femeilor Democrate, a prezentat apoi o informare cu privire la reuniunea organizată de F.D.I.F. la Berlin, între 27-29 aprilie a.c., consacrată dezbaterii problemelor presei democrate feminine.

Au urmat ample discuții la care au participat responsabile ale comisiilor de femei de pe lîngă sfaturile populare, membre ale adunărilor de delegate, activiste pe tărîmul vieții de stat și obștești, din domeniul științei, culturii și artei, muncitoare fruntașe în întrecerea socialistă, țărănci muncitoare, gospodine membre ale Comitetului Femeilor Democrate.

A fost aprobat planul de pregătire și sărbătorire a zilei de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, expus de tov. dr. Natalia Scurtu. (Agerpres).

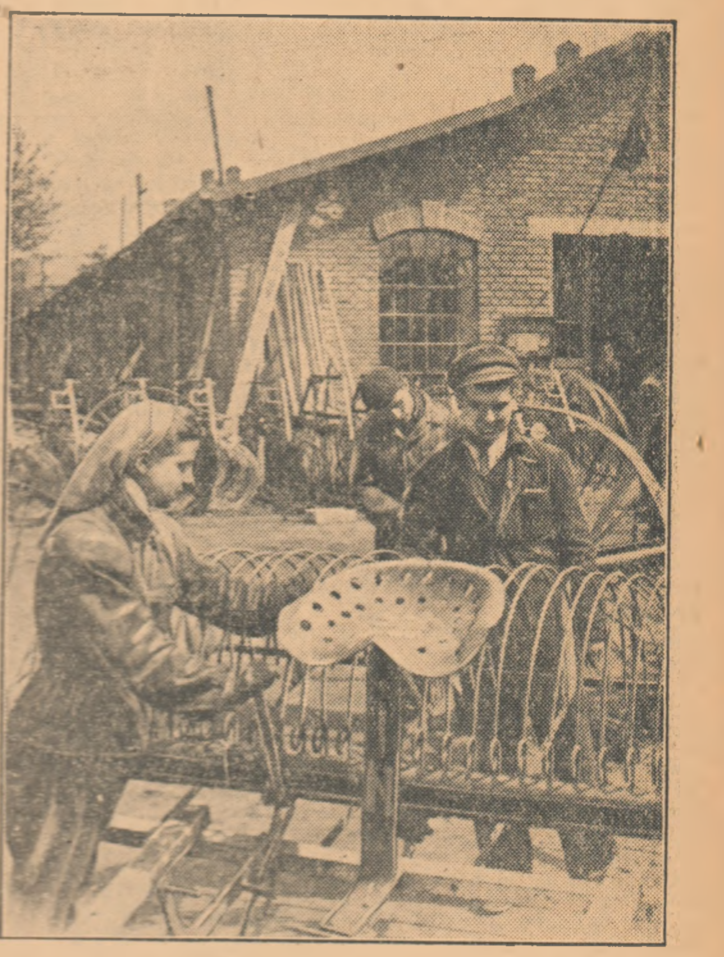
O expoziție cu vînzare

Localul și fațada unui magazin de pe Calea Nicolae Bălcescu din orașul Bacău, frumos pavoazate, au atras atenția a numeroși cetățeni. La intrare a fost pusă o firmă pe care scrie: „Vizitați expoziția cu vînzare". Oamenii muncii au urmat acest îndemn și au vizitat această expoziție organizată de O.C.L. produse industriale și au rămas plăcut impresionați de aspectul frumos și de bogăția de mărfuri puse la dispoziția cetățenilor.

O caracteristică a acestei expoziții o constituie calitatea superioară a mărfurilor care sînt prezentate cetățenilor și din care au început să se vîndă cantități însemnate. Pot fi cumpărate aici fulgarine din pînză bună de balonzaide, genți de piele, numeroase alte obiecte de marochinărie elegante, stofe de damă și bărbătești dintre cele mai fine, articole de menaj, încălțăminte etc.

Nenumărați cetățeni au vizitat cu bucurie încă din prima zi această expoziție a primăverii, expresie a îmbunătățirii aprovizionării cu produse de larg consum a populației muncitoare.

REZERVELE INTERNE — COMOARA FIECĂREI UZINE

Lupta pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne se desfășoară din plin, la uzinele constructoare de mașini agricole „7 Noiembrie" din Craiova.

In fotografie: tînărul Ianîncu Nicolae cu brigada sa lucrînd la niște greble mecanice cu tracțiune animală. El a realizat importante economii, depășindu-și în același timp norma în medie cu 60 la sută.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

„Vorbește postul de control"

Gazetele posturilor utemiste de control constituie o formă de agitație vizuală specifică, de tineret. Ele aduc un aport de seamă la descoperirea rezervelor interne, la întărirea disciplinei în producție, la ridicarea calității produselor și la reducerea prețului de cost.

Astfel de gazete care duc o activitate rodnică întîlnim și la uzinele „Matyas Rakosi" din capitală. Să ne oprim în fața gazetei „Vorbește postul de control U.T.M. pe uzină". Două dintre articole par a fi mai interesante.

In articolul „Controlul tehnic, un ajutor prețios în îmbunătățirea calității produselor" sînt analizate o serie de cauze care duc la slăbirea calității. Printre altele articolul arată unele slăbiciuni în organizarea controlului asupra calității producției, subliniind faptul că există o slabă colaborare între șefii de servicii, controlori, maiștri și urmăritorii de produse. De asemenea, unii maiștri, alergînd după îndeplinirea cantitativă a planului, nu dau atenția cuvenită calității produselor.

Intr-un alt articol sînt scoase la iveală o serie de lipsuri care la prima vedere par neînsemnate, dar care dăunează bunului mers al producției, cum sînt lipsa de pietre pentru polizoare și alte „mărunțișuri".

— „La gazeta postului noi am avut articole și mai bune ca acestea — ne spune tovarășul Szabo Dan, responsabilul postului de control U.T.M. pe uzină. Cu ocazia efectuării raidului în secția turnătorie s-a scos un număr special al gazetei postului. Atunci am venit cu propunerea să se facă o modificare la sectoarele de uscat miezuri din turnătoria de fontă.

Astfel, prin introducerea unui al doilea injector la uscarea miezurilor a sporit calitatea pieselor turnate. Tot atunci noi am făcut o serie de propuneri legate de îmbunătățirea protecției muncii în secția turnătorie. Raidul a dat rezultate pozitive.

Altădată, fiind sezisat de întîrzierea rezolvării unor inovații, postul de control U.T.M. a organizat un raid-anchetă la cabinetul tehnic al întreprinderii. In urma articolului de la gazeta postului în care erau arătate lipsurile cabinetului tehnic, au fost luate o serie de măsuri pentru urgentarea rezolvării inovațiilor. Sesizînd în deosebi o serie de probleme de producție, gazeta postului nostru de control este apreciată și citită cu interes de muncitorii uzinei".

Lucruri importante întîlnești și la gazeta „Postul de control U.T.M. în acțiune" din secția strungărie-pompe.

In articolul „Sesizări" sub forma unor mici informații sînt criticați tineri care dau dovadă de indisciplină în producție. Iată două exemple din aceste informații:

„Utemistul David Dumitru nu se preocupă de calitatea pieselor, dînd rebuturi la filetare repere. Oare în felul acesta nu se dă și el la rebut?" — întreabă articolul. Mai departe, referindu-se la indisciplina în producție, se arată că „tov. Stănică Vasile lipsește de la lucru, insultă maiștrii și dă rebuturi. Ce crede tov. Stănică, aceste fapte sînt demne de un utemist?"

Găsind pentru fiecare chiulangiu, leneș, nedisciplinat o formă de a-i biciui neajunsurile, lipsurile, critica postului utemist de control lovește la țintă, ajutînd astfel la îmbunătățirea muncii.

Gazetele posturilor utemiste de control din fabrică constituie și o tribună de răspîndire a experienței fruntașilor în producție. Astfel, la rubrica „Cu acești tineri ne mîndrim" a gazetei „Postul de control la lucru" din secția montaj este publicat articolul „Un exemplu bun de urmat" în care se anunță că utemistul Tufan Gh. a făcut o inovație prin aplicarea căreia se elimină cauzele ce duceau la griparea cilindrilor la motoare.

Intr-un alt articol, intitulat „Tov. Văleanu Petcu, exemplu demn de urmat", se arată cum a reușit acest utemist să obțină realizări însemnate în producție.

Astfel își dau gazetele posturilor de control U.T.M. de la uzinele „Matyas Rakosi" aportul lor la întărirea disciplinei tinerilor în producție, la ridicarea producției și productivității muncii, la scăderea prețului de cost al produselor.

Curentul electric mai ieftin

La Energo-Combinatul nr. 1 Constanța se desfășoară o largă acțiune pentru reducerea prețului de cost prin folosirea rezervelor interne.

Prin măsurile organizatorice luate de către conducerea Energocombinatului și printr-o permanentă muncă de lămurire în rîndul salariaților dusă de organizația de partid, pentru folosirea pe o scară cît mai largă a rezervelor interne și realizărilor de cît mai multe economii, printr-o mai bună folosire a resurselor existente în toate sectoarele de muncă, rezultatele sînt din cele mai bune.

La uzina Ovidiu II, datorită specificului de șantier a uzinei care este încă în construcție, multe materiale care s-ar fi pierdut în moloz și umpluturi au fost recuperate prin grija muncitorilor și folosite la lucrările de întreținere curentă și reparații.

De pildă, echipa tovarășului Iuhasz Ferdinand, din deșeuri și material aruncat a confecționat un număr important de șuruburi, buloane, bucșe, precum și diferite piese pentru utilajul principal și auxiliar.

Tovarășul Ciocodeică Nicolaie, împreună cu echipa lui, a executat numai din deșeuri, reparații capitale și repaletarea ventilatorului de gaze arse ale cazanului nr. 1.

Tot din material recuperat tovarășul Alexa Iordache a confecționat două platforme pentru protecția muncii la sitele de apă de la casa pompelor.

Echipele lui Sasu Ion, Lipan Vasile, Miss Carol și Tache Marin de la secția combustibil, au descărcat însemnate cantități de cărbuni cu macaralele cu aburi, arzînd așchii, talaj, capete de scînduri și alte materiale lemnoase adunate de pe toată întinderea șantierului și mai ales din umpluturi și moloz, care altfel s-ar fi pierdut cu ocazia nivelărilor, economisind însemnate cantități de lemne de foc și lignit.

Aceeași dorință de a realiza cît mai multe economii o manifestă și muncitorii de la sectoarele de rețele.

In afară de aceste măsuri s-a pornit și acțiunea pentru colectarea metalelor existente și nefolosite prin stații și posturi de transformare. S-au putut obține astfel 1.633 kg. fier. In această acțiune s-a evidențiat personalul stației Medgidia.

Economiile realizate au contribuit la realizarea și depășirea planului de producție, la reducerea simțitoare a prețului de cost și reprezintă o nouă victorie a acestor vrednici muncitori în lupta pentru o viață mai bună.

Corespondent
C. CONSTANTINESCU

TINERI ȘI TINERE!

In vederea folosirii rezervelor interne, aplicați metodele rapide de muncă, realizați noi inovații și raționalizări, folosiți fiecare minut din timpul de lucru, dați produse de calitate superioară, luptați pentru utilizarea din plin a materiei prime și materialelor, pentru un regim sever de economii.

Ferenc Szusza despre meciul de azi

Revăd pentru a treia oară Bucureștiul și drept să spun mă simt impresionat.

Pot spune că cunosc într-o oarecare măsură capitala Romîniei. Am jucat aici și în 1946 în cadrul unui turneu internațional, alături de Lokomotiv Sofia. Pe atunci jucam la Ujpest.

Anul trecut în cadrul unei selecționate maghiare, am întreprins un turneu în R.P. Chineză. Aici am susținut 14 jocuri și toate au fost cîștigate de noi. Eu am marcat 20 de goluri. De asemenea, nu de mult am fost selecționat în echipa reprezentativă B a R.P. Ungare în vederea jocului cu Austria. Și aci am marcat un gol.

Dar să spun mai bine cîteva cuvinte, impresii despre fotbalul romînesc. Trebuie să remarc că de fiecare dată cînd jucam împotriva echipelor din R.P.R., am constatat progrese. Olimpiada de la Helsinki, mi-a întărit pe deplin convingerea că în R.P.R. — țară vecină și prietenă cu țara noastră — sportul cu balonul rotund a devenit într-adevăr un sport iubit de mase. La Helsinki, reprezentativa noastră a avut cel mai puternic adversar în echipa romînă.

Faptul că am cîștigat extrem de greu un meci pe care-l credeam mai ușor — dovedește încă odată progresul fotbalului romînesc.

Despre jocul de duminică mi-e greu să fac vreun pronostic. Cunosc viteza și puterea de pătrundere a lui Ozon, cunosc de asemenea șutul lui Nicușor, viteza și precizia loviturilor lui Suru. Sarcina noastră va fi și mai grea dacă ținem seamă că mulți dintre jucătorii echipei Dinamo fac parte din reprezentativa R.P.R. Ei se cunosc și se înțeleg, ceea ce cu siguranță că ne va da mult de furcă.

Cu toate acestea, noi sîntem încrezători în forțele noastre. Vom lupta din răsputeri pentru a obține un rezultat frumos. Ceea ce ne interesează însă mai mult constituie întărirea legăturilor amicale cu prietenii noștri romîni.

FERENC SZUSZA
căpitanul echipei de fotbal Dozsa-Budapesta

TOATE FORȚELE NOASTRE PENTRU OBȚINEREA UNOR RECOLTE BOGATE

După metode avansate

Sporul bogat de recolte cules în anul trecut de pe ogoare le-a dovedit limpede membrilor gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din satul Mîrleanu, regiunea Constanța, ce înseamnă să folosești metode înaintate cînd lucrezi pămîntul.

Luptători vajnici pentru obținerea unor recolte sporite la hectar, colectiviștii din Mîrleanu s-au străduit ca și în bătălia însămînțărilor din primăvara aceasta să respecte întocmai regulile agrotehnice și să însămînțeze culturile după metode agrotehnice avansate. De aceea, de îndată ce timpul a fost prielnic, ei au început degrabă însămînțările culturilor de primăvară, terminîndu-le în scurt timp. Mai tîrziu, cînd timpul a fost mai călduros, colectiviștii au pornit să însămînțeze și porumbul. In planul de producție al gospodăriei era trecut să se însămînțeze 94 hectare de porumb. Extinzînd însă cultura porumbului, ei au însămînțat 105 hectare. Iar pentru ca recolta de porumb să fie mai bogată, întreaga suprafață cultivată cu porumb a fost însămînțată după avansata metodă agrotehnică — în cuiburi așezate în pătrat.

In lupta pentru desfășurarea în bune condițiuni a însămînțărilor au muncit cu multă dragoste tovarășii C. Istrate, V.G. Mitea, N. Tiripa, Petre St. Lazăr și C. Arsenie, evidențiindu-se ca fruntași în gospodărie.

Pe ogoare culturile — însămînțate din vreme — au crescut mîndre. Colectiviștii se pregătesc acum pentru lucrările de întreținere a culturilor, hotărîți să le asigure condiții cît mai bune de dezvoltare și de rodire, pentru a strînge recolte bogate.

Corespondent
GH. DEAC

Fruntași pe raion

In raionul Rădăuți, însămînțările nu sînt încă terminate. Totuși membrii gospodăriei agricole colective „Pavel Tcacenco" din comuna Ruși — Siret au reușit să termine de însămînțat toate culturile prevăzute în primăvara aceasta încă de la 7 mai. Astfel ei au ajuns fruntași pe raion în bătălia însămînțărilor.

Colectiviștii din comuna Ruși-Siret nu s-au străduit numai să execute la timp lucrările agricole ci s-au preocupat și de calitatea lucrărilor făcute pentru a putea smulge roade mai bogate ogoarelor. In acest scop, din întreaga suprafață cultivabilă cu culturi prășitoare, au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat 10 hectare cu porumb și 7 hectare cu cartofi.

Acum colectiviștii continuă muncile în grădina cu legume și în cea de pomi fructiferi. In cele 4 hectare de livadă, pomii au fost curățați de crengi uscate și de omizi și, de asemenea stropiți.

Fruntași pe gospodărie în executarea muncilor agricole de primăvară — la cîmp, în grădina de legume sau în livadă — sînt tovarășii Maria Popovici, Gheorghe Daniliuc, Dumitru Chistruga, Ilie Ionuț Vasile Pulu, Gheorghe Cuzencu și alții, care au venit zi de zi la muncă în gospodărie, lucrînd cu multă însuflețire pentru reușita lucrărilor de primăvară.

Corespondent
OCTAVIAN CRAMARCIUC

Pilda întovărășiților

Țăranii muncitori întovărășiți din satul Bălușești, comuna Dagata, regiunea Iași, sînt cunoscuți ca fruntași pe comună în ce privește executarea muncilor agricole de primăvară. Pe toate le-au făcut la timpul lor. Au făcut arăturile de primăvară la vreme și au însămînțat la vreme. Ba însămînțările le-au terminat chiar cu 10 zile mai înainte de timpul stabilit.

Pentru a obține o recoltă de porumb mai sporită, țăranii muncitori întovărășiți au însămînțat aproape 40 la sută din suprafața planificată cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

In desfășurarea bătăliei însămînțărilor, tovarășii Gheorghe Neacșu, Gheorghe Banu și alți întovărășiți au muncit cu multă rîvnă.

Pilda țăranilor muncitori întovărășiți a fost urmată de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, atît în ce privește executarea însămînțărilor în timpii optimi cît și în aplicarea metodelor avansate agrotehnice. Țăranii muncitori Nicolae Iurașcu, Gheorghe Dolcan, Dumitru Nichifor și alții au fost printre cei dintîi care au pornit la însămînțări. Și tot ei au fost printre primii care au însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Gheorghe Dolcan și Dumitru Nichifor, de pildă, au însămînțat după această metodă cîte 0,72 hectare cu porumb.

Țăranii muncitori din satul Bălușești — ca și cei din întreaga comună dealtfel se pregătesc acum pentru lucrările de întreținere a culturilor. Ei sînt hotărîți ca și în această privință să respecte întocmai prevederile agrominimului pentru a obține de pe ogoare recolte tot mai îmbelșugate.

Corespondent
PETRE LUCIU

Sprijinul utemiștilor

Tinerii țărani muncitori din comuna Leu, raionul Craiova, în frunte cu utemiștii, au muncit cu multă însuflețire pentru a executa lucrările agricole de primăvară la timp și în bune condițiuni agrotehnice. Mobilizați de organizația de bază U.T.M. numeroși utemiști au fost printre primii din comună la începerea însămînțărilor și tot printre primii le-au și terminat. Utemiștii Ștefan Stoica, Aurel Garle, Ștefan Diaconu și alții au fost un bun exemplu pentru toți țăranii muncitori din comună, tineri sau vîrstnici, în ce privește executarea însămînțărilor în timpul prielnic, așa cum prevăd regulile agrotehnice.

Utemiștii, sub îndrumarea organizației de partid, au adus o contribuție însemnată și în desfășurarea unei susținute munci politice în rîndul țăranilor muncitori din comună pentru a însămînța în timpul potrivit, recomandat de agronomi. Astfel utemistul Andreiaș Bălan, deputat în sfatul popular comunal, ca și învățătoarea utemistă Ana Bălașa sau utemista Elena Păunescu au lămurit pe țăranii muncitori Fane Turcu, Ioniță Dilă, Ioan Berceanu, Gică Mărinaș, Marin Mitricel și alții, asupra importanței respectării agrominimului cu privire la însămînțări, convingîndu-i să-și însămînțeze la vreme ogoarele. Urmînd îndemnul lor, țăranii muncitori au însămînțat de îndată terenurile planificate, terminînd însămînțările printre fruntași.

Corespondent
MARIN I. ȘTEFAN

A doua prașilă

In raionul Arad, unde de la începutul campaniei agricole de primăvară au fost folosite toate atelajele și mașinile agricole, însămînțările de primăvară au fost terminate complet în seara zilei de 12 mai. In fruntea muncilor au stat în permanență gospodăriile agricole de stat și colective. Printre primele gospodării colective care au terminat însămînțările sînt cele din comunele Nădlac, Dorobanți, Horia, Variaș, Șiria și Semlac.

Paralel cu însămînțarea ultimelor suprafețe, în raion se desfășoară și lucrările de întreținere a culturilor de toamnă și primăvară. Pînă la 12 mai, grăpatul culturilor de toamnă a fost efectuat în proporție de 96,8 la sută. Prașila întîia a fost executată pe o suprafață de 2.000 ha. la floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi și alte culturi prășitoare, iar cea de a doua pe o suprafață de peste 600 ha.

La plivitul grîului

Pentru terminarea însămînțărilor la timp în bune condițiuni agrotehnice, colectiviștii din comuna Mogoșani, raionul Găești, au folosit din plin timpul bun pentru muncă și întreaga capacitate de lucru a atelajelor. — Munca avîntată a colectiviștilor a fost bogată în roade. Zilele trecute ei au terminat în întregime însămînțările de primăvară. 15 hectare cu porumb au fost însămînțate după metoda agrotehnică în cuiburi așezate în pătrat.

Bătălia pentru sporirea producției agricole la hectar nu a încetat. Munca în cadrul gospodăriei continuă cu același avînt. In prezent antrenați în întrecerea socialistă colectiviștii muncesc la grădina de legume, la plivitul păioaselor și la alte lucrări.

Pînă la data de 10 mai a.c. ei au plivit 12 hectare cu grîu și 4 hectare cu orz. In grădina de legume au plantat 12.000 fire cu varză timpurie, 1 hectar cu roșii timpurii și 180 cuiburi castraveți, care au fost însămînțați în cuiburi nutritive.

In fruntea muncilor pentru obținerea unei recolte sporite la hectar s-au situat colectiviștii Gheorghea A. Ghița, Mircea A. Ghița, Constantin Grigore, Maria Vișan, utemiștii Ileana Ghițu, Didina Ghițu, A. Pompiliu și alții.

Colectiviștii de la gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Mogoșani sînt hotărîți ca, executînd la vreme lucrările de întreținere a culturilor, asigurîndu-le condiții cît mai bune de dezvoltare și rodire, să sporească producția agricolă la hectar cu mult față de cea planificată.

Corespondent
GANCI SEVER

Insămînțează orezul

GALAȚI. — (de la corespondentul nostru, Iancu Trifan).

Indată ce au terminat însămînțatul porumbului și a celorlalte culturi, muncitorii gospodăriei agricole de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu au început însămînțatul orezului. Mai înainte însă, terenul pe care s-a însămînțat orezul a fost arat și îngrășat, întocmai cum cer regulile agrotehnice.

Antrenați în întrecerea socialistă muncitorii acestei gospodării au reușit ca pînă în seara zilei de 13 mai, datorită bunei organizări a muncii, să însămînțeze cu orez suprafața de 30 hectare.

La însămînțatul acestei suprafețe o contribuție de seamă au adus-o muncitorii orezari Krupenschi Chiril, Popescu Jean, Vasile Tihan, Ilie Mihalache și alții, care muncesc cu toată rîvna pentru grăbirea însămînțării orezului.

Îl recomandă comitetul raional...

G. Baklanov

Adunarea decurgea normal, ca oricare altă adunare. Organizatorul de partid a luat cuvîntul și a început să citească:

— Vă rog să mă primiți candidat în rîndurile membrilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice...

După aceasta la masa prezidiului a venit un tînăr care nu demult era încă comsomolist. Emoționat, tînărul a povestit despre el, despre viața sa și a răspuns la întrebări. Comuniștii care îl cunoșteau din producție l-au ascultat cu atenție. Unii erau serioși, alții zîmbeau dar toți înțelegeau foarte bine emoția acestui tînăr. Doar pentru fiecare din cei prezenți la adunare a existat în viață o asemenea zi pe care o păstrează în memorie pentru totdeauna.

Acum a venit rîndul lui Nicolai Stoliarov. El a auzit numele său pronunțat cu tărie de organizatorul de partid

— Il recomandă pe Stoliarov comitetul raional Stalin al Comsomolului și comuniștii... organizatorul de partid a citit numele comuniștilor.

Cînd a ridicat capul Nicolai a văzut că privirile cîtorva sute de comuniști sînt îndreptate spre el.

— M-am născut în anul 1928, în satul Ivantevo — a început să povestească Nicolai, biografia sa.

Toată viața sa îi părea în acest moment lui Nicolai foarte obișnuită. Și într-adevăr, în viața lui nu s-a petrecut nimic deosebit de important. Cînd tatăl său a plecat pe front și a murit pentru libertatea Patriei, Nicolai avea 14 ani. El a arat și a cosit ca un om mare. Se întorcea în amurg acasă, se așeza în locul tatălui și ca și tatăl său cîndva, își așeza pe masă mîinile grele după o zi de muncă. Iar cei mici — șase la număr — priveau la el cu respect.

Cît de rău nu i-a părut lui Nicolai cînd a trebuit să părăsească școala deși mai avea un an pînă la absolvire. Și numai atunci cînd au început să se întoarcă soldații de pe front Nicolai s-a gîndit din nou la învățătură. Nu odată, prietenul său Vasile Kapralov i-a propus să se înscrie la școala F.Z.O. de pe lîngă fabrica de cauciucuri din Iaroslav, dar Nicolai stătea la îndoială.

Odată, ei se întorceau tîrziu acasă.

— Așa te-ai hotărît? — a întrebat Nicolai.

— Da. Iar tu, ce ai hotărît?

— Să mergem.

La început lui Nicolai, care se simțise prea de timpuriu om în toată firea, independent, i se părea ciudat să devină din nou elev, să stea pe băncile școlii, dar în scurt timp notele obținute în carnet constituiau un lucru foarte important pentru el. Important a fost și faptul că profesorul Ivan Mihailovici Rîcikov privindu-l cum lucrează l-a spus: „Bravo”.

Dorința de a fi lăudat de profesor l-a îndemnat într-o zi pe Nicolai să facă un lucru îndrăzneț. Intr-o pauză de prînz, fără a spune nimănui nimic, el a hotărît să confecționeze singur o anvelopă. Cînd totul era gata, deodată el auzi în spatele lui o voce cunoscută.

— Ei, bravo! Dar acum cine va pune deasupra pînza de cord?

Din cauza zgomotului motorului Nicolai nu observase că Ivan Mihailovici s-a apropiat tiptil de mașină și urmărește în tăcere cum lucrează el.

Nicolai stătea gînditor cu capul în jos. Nici într-un caz, în acel moment el nu ar fi crezut că peste o jumătate de an se va întrece cu Rîcikov și că va învinge în această întrecere...

...Ai împlinit 18 ani. Cîștigi pe lună 1500 ruble. Numele tău se numără printre ale celor mai buni fruntași din secție. Cînd iei cuvîntul la adunarea de Comsomol ești ascultat cu atenție fiindcă cuvintele tale sînt întărite prin fapte. Toți știu: în timp de opt luni ai „îmbrăcat” 90 de autocamioane peste plan. 90 de mașini — aceasta înseamnă 540 de anvelope. Inseamnă că lucrezi fără salturi, fără întreruperi. Și iată că într-o zi cu toate aceste succese, te oprește secretarul comitetului de Comsomol și îți spune:

— Stoliarov, tu după cum se vede, socotești că ai făcut totul în viață. Spune sincer așa e?

Există și asemenea întrebări neplăcute. Și mai ales că în jurul tău se adună lume multă, toți așteaptă răspunsul. Da, el nu mai frecventează școala serală, dar iată că încă 15 oameni nu frecventează lecțiile, au părăsit clasa a VII-a. Poți, desigur să te simți ofensat: „Pentru ce credeți că eu socotesc așa?

De unde se vede spre exemplu aceasta?”

Dar Nicolai spune:

— E greu, înțelegi. Opt ore în fabrică iar după aceasta la școală. De aceea am renunțat...

Secretarul comitetului nu răspunde nimic ci doar privește la Nicolai. El se rușinează pentru cuvîntul „greu” pe care l-a pronunțat, se întristează, obrajii i se îmbujorează, fața lui capătă o expresie de încăpățînare.

— Bine — spune el. Mă voi întoarce la școală.

Despre școală nu a mai fost nevoie să se vorbească cu el niciodată. Numai o singură dată după aceasta Nicolai a trebuit să lipsească de la școală: a fost chemat la Moscova la consfătuirea unională a tinerilor fruntași ai întrecerii socialiste. La această consfătuire au venit tineri din toate colțurile Uniunii Sovietice.

In una din pauze, pe Stoliarov l-a oprit ministrul adjunct.

Vreau să vorbesc cu dumneata — a spus acesta. Cum vă folosiți de noile mașini, sînt bune?

Apoi l-a întrebat: — Dar dumneata cum lucrezi, tovarășe Stoliarov?

— Intr-un schimb produc 5 anvelope peste normă — a răspuns Nicolai.

La sfîrșitul consfătuirii primind diploma de onoare a C.C. al Comsomolului, Stoliarov și-a luat noi angajamente.

El a început să lucreze mai bine: urma deja cursurile la secția serală de la școala medie tehnică de chimie și mecanică.

Și iată că trei ajustori Nicolai Stoliarov, Victor Vinogradov și Iakov Isaikin — toți trei au inițiat în fabrică întrecerea pentru mărirea producției cu utilajul existent. Ei s-au angajat ca în timp de 24 ore să lucreze la fiecare mașină cîte 12 anvelope peste normă.

Nicolai nu și-a schimbat ritmul de muncă, el lucra ca și înainte, fiecare mișcare a lui era calculată și precisă. Dar el a început să chibzuiască din nou asupra tuturor operațiunilor.

Ce reprezintă de fapt 45 secunde? In cel mai bun caz, în 45 secunde poți răsuci o țigară. Stoliarov a redus timpul de ungere a cilindrului cu 45 secunde și aceasta a adus într-un schimb trei anvelope peste normă.

In acest mod, treptat, s-au găsit noi rezerve și din lună în lună a crescut productivitatea muncii. Seara, după terminarea lucrului,

Tovarășii îl felicită pe Nicolai Stoliarov. E un moment însemnat în viața lui.

Nicolai se spăla și pleca la școală. In zilele libere el fie că citea cărți, fie că mergea pe stadion să se antreneze la atletism.

Acum, Nicolai a început să lucreze ca agitator. In pauze el povestește tovarășilor săi de muncă despre hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului, despre noile întreprinderi industriale create în ultima vreme, despre noi tipuri de mașini. Și pe nesimțite discuția trece la fabrica unde lucrează el, unde fiecare muncitor lucrează la o mașină nouă care îi ușurează simțitor munca.

Directivele Congresului prevăd și o creștere serioasă a calității producției.

— Dar, despre calitate nu trebuie să-ți amintești numai atunci cînd cumperi din magazin un costum — spune Stoliarov, privind la tînărul ajustor Constantin Karavaev, — de ea trebuie să-ți amintești și atunci cînd lucrezi la mașina ta o anvelopă.

Karavaev a venit la fabrică nu de mult. In scurt timp el a reușit să-și îndeplinească norma, a reușit chiar să-și întreacă tovarășii, dar calitatea produselor sale era încă scăzută.

Nicolai a căutat să-l ajute pe Karavaev. Mergea adesea la mașina lui și cu dibăcie și răbdare îi împărtășea din experiența sa.

...Pentru acei care se găseau în sală adunarea a decurs ca oricare altă adunare. Pentru Nicolai însă, această zi va rămîne de neuitat. El și-a analizat drumul parcurs în viață în fața comuniștilor din fabrică. Multe sfaturi și învățăminte i-au dat comuniștii pentru viitor.

— Ce părere aveți? — a întrebat organizatorul de partid.

Clipa de tăcere care s-a așternut în sală i-a produs lui Stoliarov o mare încordare sufletească. După aceia el a auzit un glas.

— Să-l primim.

Cînd au votat propunerea, Nicolai privea țintă undeva înainte. I s-a părut că a trecut mult timp pînă cînd organizatorul de partid a anunțat:

— In unanimitate.

(Din „Smena”)

Pionierii — prietenii naturii

A venit primăvara cu zile și mai frumoase și mai urîte, azi cu nori și ploaie, mîine cu cerul limpede și soare prietenos. A venit primăvara și abia au început să înflorească cireșii prin grădini și livezi cînd iată și poștașul cu tolba plină de scrisori.

Am răsfoit cîteva din aceste scrisori și am aflat vești de care ne-am bucurat mult. „In grădina colectivei e zarvă mare... — ne scrie pionierul Pavel Popa, conducătorul unității nr. 4 din comuna Bivolari (regiunea Iași). Nu-s prea mulți (vreo cincisprezece doar) dar ce harnici sînt! Ion Gîrbea și Constantin Cazan s-au cocoțat în pom să taie crengile uscate, Arhip și Bursuc controlează pomii de omizi, iar cîțiva pionieri adună în grămezi uscăturile de pe vechile răzoare. Ei, dar iată: Gîrbea a așezat într-un pom și o căsuță pentru păsărele. Vom mai pune noi și alte căsuțe... Păsărelele sînt doar aliații noștri în lupta împotriva omizilor...”

„...La noi în școală zilele primăverii au adus cu ele freamăt mult și bucurie — ne scrie utemistul Gh. Mihalea de la școala de 7 ani din Bratea (regiunea Oradea) — Curtea și grădina școlii sînt pline de glasurile pionierilor. Mai ales grădina... Noi pionierii și școlarii din clasele a VI-a vrem s-o facem mîndră și frumoasă. Pentru aceasta curățăm terenul de gunoi, tăiem crăcile uscate, săpăm ușor pămîntul în jurul pomilor și văruim tulpinele. Ba mai mult: am făcut căsuțe pentru păsărele, pe care le vom așeza pe ramuri...”

O altă scrisoare, sosită din Caracal, ne-a adus vestea că pionierii din Redea au sădit pe marginea șoselei care duce la Valea Soare lui peste 2500 puieți de pomi fructiferi. Ei au grijit totodată de curtea grădiniței de copii din comună și de curtea școlii Nr. 2 unde au semănat zarzavaturi. Dar pionierii din Redea nu uită nici de grădina de la casa părintească...

Pretutindeni tinerii pionieri sînt la lucru. Ei au așteptat cu nerăbdare venirea primăverii care în anul acesta a sosit mai tîrziu iar acum nu vor să piardă nici o clipă.

Iată și altă scrisoare. E trimisă de un alt corespondent: Al. Goda. E venită tocmai din raionul Agnita. „...La noi în raion sînt mulți pionieri care merită laude — ne scrie corespondentul — Sînt silitori la învățătură și nici în munca de interes patriotic n-au rămas în urmă. Celor mai mulți le place grădinăritul și pomicultura. Nu odată îi poți vedea înarmați cu greble, sape, hîrlețe, mergînd gălăgioși spre grădina școlii sau pe marginea drumului pentru a sădi puieți. In numai o singură zi pionierii din comuna Bărghiș au plantat trei sute de puieți, iar micii grădinari de la școala de 4 ani din satul Coveș au sădit 40 puieți în curtea școlii pentru a o face mai frumoasă”.

Tot din corespondența lui Al. Goda aflăm vești despre harnicii pionieri din comuna Dealul Frumos. Wilhelm Zimer îngrijește de 40 păsări, iar alți pionieri se ocupă cu dragoste de creșterea a 20 de iepuri.

Despre asemenea fapte ne mai vorbesc și alte scrisori. Intr-o corespondență, instructorul de pionieri Ion Iovu ne povestește despre grija pe care pionierii și școlarii din comuna Măceșul de Sus, raionul Segarcea, o poartă grădinilor de pe lîngă casa părintească.

Alte scrisori ne vorbesc despre pionierii din Huși care într-o zi au ieșit pe drumul care duce de la Huși către satul Voloșeni și au plantat pe margini un număr de trei mii puieți de duzi.

... Multe scrisori au mai sosit. Iată una venită dintr-o comună aflată prin părțile Panciului. Din Vizantea Mînăstirească. Oare de cine o fi iscălită? A, da, ne scrie utemista Maricica Gavriloiu. „Odată cu vremea primăverii au început și muncile agricole. Primul de la noi din comună care a însămînțat a fost țăranul Vasile Munteanu. Pionierii au aflat și s-au gîndit să-i facă o surpriză. Și așa, într-una din zile — povestește Maricica — pionierii au pornit cîntînd pe ulițe către casa tovarășului Munteanu. Trompetele sunau, tobele răpăiau... Tovarășul Munteanu era în ogradă. Mătura. A fost tare surprins și s-a bucurat mult de vizita pionierilor. La despărțire a promis să fie și altădată primul la însămînțat și la alte munci agricole”

Iată și alte scrisori: despre pionierii din Țara Moților care au muncit la curățirea pășunilor, despre cei din Babadag (regiunea Constanța) care se întrec în cadrul concursului tinerilor grădinari. Iată și o scrisoare din comuna Deleni, raionul Hîrlău, în care se povestește un fapt frumos. Ne-a trimis-o Aurel Simionescu, unul din corespondenții noștri. „Plouase seara în ajun puțin și pămîntul era zvîntat — ne spune corespondentul. Iar dimineața au venit pionierii. Erau veseli, cîntau. Muncitorii de la G.A.S. i-au primit bucuroși. Veneau doar să le ajute la plantatul pomilor pe cele 130 hectare”.

Și așa, toate scrisorile, vorbesc despre pionieri și despre primăvară. A venit primăvara și pionierii ajutați de instructorii lor, au pornit bucuroși la treabă: să gospodărească școala, să îngrijească grădina școlii și cea a casei părintești, să planteze puieți pe marginea drumurilor, să ajute gospodăriile agricole colective și pe cele de stat... In multe locuri pionierii au făcut treabă bună. Dar mai sînt și locuri unde, deși vor să-și aducă aportul în campania de primăvară, ei n-au pornit încă la acțiune. De ce? Pentru că instructorii lor nu le au venit în ajutor. E necesar ca toți instructorii de pionieri să organizeze diverse acțiuni făcînd și în acest fel viața unității, a detașamentelor mai interesantă, mai atrăgătoare.

AUREL GEORGESCU

PE URMELE SCRISORILOR NEPUBLICATE

Ce era defect?

„De multe ori cetățenii care doresc să macine cereale găsesc mai tot timpul închisă moara din comuna Zăvoaia, raionul Insurăței. Și acest lucru se întîmpla din cauza administratorului morii, Bibicu Ichim, care în loc să se îngrijească de moară se ține de chefuri tot timpul. Dacă este întrebat de ce moara nu funcționează el răspunde calm „e defectă tovarăși, nu poate măcina”. Totuși Bibicu Ichim deschide uneori moara; aceasta însă numai pentru anumiți oameni. Și dacă macină cumva și altora, nu le mai cîntărește cerealele respective, ci le oprește cantitățile de uium după poftă. Așa a procedat cu țăranul mijlocaș Pană Nisipeanu” Astfel și-a început scrisoarea un corespondent voluntar al ziarului nostru. In continuare el arată că administratorul Bibicu Ichim a fost găsit în incinta morii la chef cu amicii lui Ștefan Țuțuianu și Duțu Munteanu. Toți trei au continuat apoi cheful acasă la chiaburul Costică Lepădatu, fostul proprietar al morii.

Sezisat fiind de aceste grave abateri săvîrșite de Bibicu Ichim, ziarul nostru a trimis spre cercetare scrisoarea, organelor de resort. In răspunsul primit de curînd ni se comunică că cele semnalate de corespondent sînt întru totul reale și s-au luat imediat următoarele măsuri: administratorul Bibicu Ichim a fost scos din munca pe care o deținea și pentru fraudele săvîrșite urmează să fie trimis în judecată.

Jurnal artistic

Colaborare creatoare

După ce spectacolul s-a terminat, prezidiul consfătuirii ia loc chiar pe scaunele și fotoliile decorului de pe scenă, iar discuțiile încep de îndată. Așa se desfășoară îndeobște întîlnirile actorilor Teatrului de Stat din Bacău cu spectatorii lor, adevărate consfătuiri de lucru de la care ambele părți trag învățăminte de preț. A devenit o tradiție scumpă pentru membrii colectivului de a supune munca lor de creație criticii spectatorilor, de a vedea cu ajutorul acestora felul cum arta lor contribuie la educarea oamenilor muncii, la înarmarea lor în lupta cu tot felul de greutăți.

Rodnice discuții au avut loc astfel cu ocazia prezentării comediei lui Aurel Baranga „Mielul turbat” în fața oamenilor muncii de pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz. Luînd cuvîntul, mulți spectatori au relevat faptul că jocul realist al actorilor i-a ajutat să pătrundă mai profund conținutul piesei, să-și dea seama de primejdia care o reprezintă birocratismul, să recunoască în personajele și întîmplările de pe scenă, oameni și fapte cu care se întîlnesc în munca lor. Mecanicul Radu Felecan de pildă, a vorbit despre unele cazuri de birocratism în legătură cu inovațiile muncitorilor de la șantier, cerînd ca asemenea lipsuri să fie lichidate cu desăvîrșire. Tovarășul Nicolae Bichici a arătat că rîsul sănătos care izbucnește la fiecare moment în sală, îi fulgeră pe birocrații din mijlocul lor, atît de asemănători cu cei din piesă, și îi va face să se lepede de năravurile lor blestemate. El a mai arătat că văzînd spectacolul, constructorii și-au dat seama mai bine ca situația existentă la cabinetul tehnic de la atelierele centrale ale șantierului se cere grabnic îmbunătățită.

Un alt spectacol urmat de discuții, cu piesa „Mielul turbat” a avut loc la clubul „23 August” din Moinești, unde petroliștii au dat și ei o mînă de ajutor actorilor. După ce au subliniat învățămintele prețioase care se desprind din spectacol, o serie de tovarăși, printre care și Victor Crăciun, au făcut propuneri interesante pentru îmbunătățirea interpretării piesei.

Discuții vii, pline de conținut, au fost purtate de asemenea în urma prezentării piesei „Mașenka” de A. M. Afinoghenov în fața unui public format din elevi și profesori ai școlilor din orașul Bacău. O seamă de elevi ca Doina Stoian, Pavel Pintea, Cornelia Dumitrașcu, Maria Dionisie și alții, au arătat cît de mult au avut de învățat din acest spectacol în legătură cu problemele educării tineretului în cadrul organizației, în școală și în familie și au dat unele exemple din munca organizațiilor U.T.M. Unii tovarăși profesori ca Vanghelovici, Băleanu și alții, au subliniat valoarea deosebită a piesei dînd sugestii pentru creșterea calității artistice a spectacolului.

De fiecare dată artiștii Teatrului de Stat din Bacău iau la rîndul lor cuvîntul arătînd în ce fel vor ține seama în practică de părerile și criticile oamenilor muncii, aplicînd în activitatea lor creatoare propunerile acestora. Așa de pildă, regizorul Savel Grunea și unii dintre interpreții comediei „Mașenka” au vorbit despre munca lor de creație, insistînd asupra marelui ajutor pe care colectivul artistic l-a primit de la spectatori pentru ridicarea la un nivel mai înalt a punerii în scenă.

Mărturii ale colaborării creatoare dintre cei ce muncesc și artiștii noștri legați de popor, spectacolele urmate de discuții pe care le organizează Teatrul de Stat din Bacău constituie un mijloc eficace de continuă dezvoltare a măiestriei scenice a regizorilor și actorilor, de apropiere tot mai strînsă între teatru și masele largi ale spectatorilor.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului” în regiunea Bacău

RECENZIE

„Finul Pepelei cel isteț ca un proverb” *)

Se povestește că, atunci cînd era rugat de prieteni să citească ceva, Caragiale prefera să aleagă pagini din scrierile aproape uitate ale lui Anton Pann „minunatul poet și povestitor”.

Cînd faci cunoștință cu opera bătrînului Pann nu este greu să-ți dai seama dece l-a fermecat pe Caragiale. Din filele îngălbenite de vreme izbucnește plin de prospețime un hohot de rîs șugubăț, prind viață sute de întîmplări interesante și hazlii și te pătrunde aroma unei limbi dulci și limpezi „ca un fagure de miere”.

Anton Pann a trăit în primele decenii ale secolului trecut în perioada de început de drum a burgheziei în țările romîne în care odată cu procesul de închegare a națiunii romîne, a început să se desfășoare opera de făurire a culturii noastre naționale și de afirmare ca limbă literară a limbii romînești. Tocmai atunci sosește la București — după un drum greu și ocolit, tînărul Anton Pann.

Fiu de meșteșugar căldărar el nu a putut învăța la școală. „Dascăl mi-am fost singur” mărturisește el. A învățat numai la înțeleapta și aspra școală a vieții, din experiența sa și din bogata experiență a oamenilor simpli, a poporului, de care este atît de legat. Ca într-o turbincă minunată, el a adunat în memoria sa uimitoare sute de cimilituri, istorioare, snoave și vorbe sau proverbe — aceste admirabile sinteze ale înțelepciunii populare. Isteț și plin de viață, deosebit de talentat, el nu capătă însă la București decît funcțiuni modeste de cîntăreț bisericesc și mai apoi de dascăl de muzică.

Inimosul Pann aduce o contribuție hotărîtoare la acțiunea patriotică de „romînire” a muzicii bisericești — și a adaptat melodiile în spiritul muzicii populare „păzind — cum spune atît de pitoresc el însuși — drumul și ifosul patriei”.

Tînărul dascăl bisericesc nu poate sta departe de treburile lumești. El simte necesitatea vitală de a scrie cărți „din cele politicești” și se avîntă cu înflăcărare în munca grea și nobilă de desțelenire a ogorului literaturii romîne

Infruntînd cu curaj multe lipsuri materiale și necazuri familiare el s-a dăruit în întregime muncii creatoare pînă la sfîrșitul vieții sale, în 1853. Și din pana sa, care „la scris mereu ședea” au ieșit la iveală lucrări de valoare ca „Povestea Vorbii”, „Fabule și Istorioare”, „O șezătoare la țară” sau „Călătoria lui Moș Albu”.

★

Călăuzit de dragoste fierbinte pentru poporul nostru, Pann a intuit care este cheia pentru făurirea unei literaturi naționale valoroase: legătura strînsă cu minunata creație populară, pe care o ia drept model și sursă de inspirație — și ancorarea operei de artă în contemporaneitate, în realitatea vieții.

De la Pann ne-au rămas numeroase volume de culegeri din folclorul nostru și al altor popoare. „Versuri sau cîntece de stea”, „Cîntece populare”, „Înțeleptul Arghir și nepotul sau Anadam”, „Culegere de povești și anecdote” etc.

Critica burgheză, preocupată să ascundă esența patriotică și socială a operei lui Pann, a decretat că Pann nu este de fapt un creator iar cele mai importante lucrări ale sale sînt antologiile din scrierile poeților vremii de felul „Spitalului Amorului”.

Rîzînd cu „zîmbetul malițios al lui Pepelea pe buze” de acești pigmei care s-au străduit zadarnic să-i minimalizeze opera, Pann ne întinde deasupra veacurilor scrierile sale profund originale și veșnic tinere tocmai pentru că ele își au rădăcinile adînc înfipte în creația populară și în viață.

Cea mai importantă — „Povestea Vorbii” această „filosofie a poporului romîn” cum o caracterizează Alecsandri — este o mîndrie a literaturii noastre. Noi, tinerii, vedem în „Povestea Vorbii” mesajul lui Pann de a cunoaște, a iubi și cinsti, din toată inima poporul nostru minunat.

In „Povestea Vorbii” Pann a cules și ordonat pe probleme sute și sute de vorbe sau proverbe „de la lume adunate”. Dar „Povestea Vorbii” nu este o lucrare științifică de folclor, ci o operă artistică în care proverbele sînt alese din memorie cu înțelepciune, coordonate aproape totdeauna cu o strînsă legătură logică închegînd din înșiruirea lor, uneori povestiri.

Zice un proverb
Cuiul nou scoate pe cel vechi afară
Insă
Niciodată pentru un prieten nou cîștigat nu lepăda pe cel vechi.
Că,
Prietenul vechi este ca vinul, care, pe cît se învechește
p-atît mai cu gust se bea.
Prieten adevărat este acela care te sfătuiește spre bine.
iar nu care îți laudă nebuniile.

Creația populară este sursa de inspirație a unor lucrări artistice originale, ea dă aripi talentului său. Pann a compus poezii pe marginea tuturor categoriilor de proverbe pentru a le exemplifica, pentru a demonstra în chip convingător adevărul, experiența de viață sintetizate în ele de către popor.

Multe din aceste poezii sînt extrem de valoroase, ca de pildă poemul „O vulpe odinioară” care ilustrează capitolul de vorbe „Despre frică și vitejie” sau poemul „Cînd a fost odată pe pămînt aleasă”, o alegorie din lumea plantelor în care Pann dă dovadă de o mare maestrie în închegarea unei acțiuni dramatice și în conturarea unor personaje, vii, bine individualizate.

Ce dovadă poate fi mai grăitoare de respectul și prețuirea pe care le nutrește pentru țărani și opera lor artistică, decît aceia de a-i face personaje principale în lucrarea sa epico-dramatică „O șezătoare la țară” sau „Călătoria lui Moș Albu”? Preocupat să valorifice bogata și frumoasa literatură orală, Pann închipuie pățaniile pline de haz ale poznașului unchieș Moș Albu pornit în călătorie. Il aduce de față la o șezătoare la țară — găsind astfel un prilej minunat de a ne înfățișa atît de variata creație literară de la cimilituri și snoave pînă la cîntece și povestiri. Unele dintre acestea Pann le reproduce aproape fără modificări dar pe cele mai multe le prelucrează, le versifică și le dramatizează, iar acolo unde acțiunea o cere introduce chiar și istorioare sau snoave proprii, compuse ad-hoc, în același spirit și aceiași limbă cu cea a producțiilor populare.

Nici în „Fabule și Istorioare” rolul lui Pann nu se rezumă numai la a traduce și versifica „lucruri ce sînt nemai auzite”, cum spune el cu modestia care-l caracterizează. In prelucrarea lor — unele din ele de origină străină — el dovedește o atitudine cu adevărat creatoare, fiecare din ele devenind un bun al poporului nostru.

In talentatele sale poezii, în snoave și povestiri regăsim amplificate la un registru foarte înalt vioiciunea, istețimea, humorul și darul povestirii atît de specifice creației noastre populare. Eminescu, în caracterizarea pe care o face cu pietate lui Pann în poezia „Epigonii” subliniază tocmai filiația dintre înțelepciunea și humorul poporului și acela al lui Pann „finul Pepelei, cel isteț ca un proverb”. Humorul lui Pann posedă datorită acestui fapt, o paletă foarte bogată de nuanțe. Niciodată pînă la Pann și nu de multe ori de la el încoace — a răsunat în literatură cu atîta sinceritate, rîsul ironic și optimist al poporului nostru.

Apropierea de creația maselor a avut și o hotărîtoare influență pentru limba pe care o folosește deși se mai găsesc destule pagini scrise greoi. Poznaș nepotolit, pătruns sub sutana bisericească în salonașul sufocant al literaturii vremii — rîzînd cu hohote și de limbajul afectat și vlăguit al unor literați al vremii și de jargonul etimologic al altora — ei deschide larg ferestrele și ușile capitonate lasînd să răsune biruitoare limba plină de forță și de savoare a poporului.

Dar dacă broșurile în care își publică scrierile erau atît de cerute încît Pann a trebuit să le tragă în 4—5 și chiar 6 ediții, aceasta s-a datorit nu numai legăturii lor organice cu creațiile populare ci și faptului că ele erau foarte actuale, oglindeau viața țărilor romîne în timpul său.

Inteleptul mucalit este un spirit profund realist. Chiar în primele sale poezii din volumul „Noul Erotocrit” cînd abordează genul liric, Pann nu se poate menține mult timp în sferele înalte ale liricei timpului, populată de „zeități”, „îngeri”, și „landași”. Aruncînd cît colo batista muiată în apa de trandafiri — năvălește în plină realitate, adresîndu-se cu o ironie sarcastică celei de a doua soții — o mic burgheză care l-a părăsit pentru că el nu avea bani să-i satisfacă setea de lux.

Eroii istorioarelor sale sînt chiar băieții de prăvălie, ucenicii, părinții, patronii. Ei sînt îmbrăcați după cum le e starea și vorbesc aceiași romînească firească și vie care se îmbogățește neîncetat cu cuvinte și expresii noi luate din lumea mahalalelor. Cadrul în care trăiesc e cel cunoscut: tîrgurile și lipscanii în care se vinde de la ochelari pînă la doftorii de cărămidă pisată, dughenele și circiumile — sau bordeiul țăranului și șezătoarea din sat așa cum se desfășoară ea, după datinile bătrînești. Nu numai poeziile originale ale lui Pann zugrăvesc oamenii și întocmirile de la începutul secolului al XIX-lea dar chiar cînd culege și traduce materiale străine — ca de pildă în fabule — le prelucrează și le adaptează la realitatea romînească: eroii sînt țăranii, țiganii, negustorii și zapciii munteni.

★

Care este poziția lui Pann față de viața și așezările vremii?

Mărturii directe asupra vieții și activității modestului dascăl, sînt foarte puține. G. Dem. Teodorescu, cel mai sîrguincios biograf al său, care a cules date de la persoane cunoscute lui A. Pann, atestă că poetul a participat direct la Revoluția de la 1848. El „lucră peste Olt pentru realizarea ideilor naționale și cîntă triumful revoluțiunii într-un imn de care s-a vorbit în organele de publicitate ale epocii”. Că e foarte probabil să se fi întîmplat așa, afirmă însăși opera lui Pann, fecundată de frămîntarea culturală prepașoptistă. Ea e o dovadă vie că Pann este un adevărat artist cetățean, un patriot care militează conștient pentru făurirea artei noastre naționale. Cît de înflăcărată este chemarea sa din prefața „Către cîntători”:

„Cîntă măi frate romîne, pe graiul și limba ta...

Cinstește ca fieșcare limba și neamu-ți mai mult!”

Fiu și frate de meșteșugar, mlădița vie din trunchiul viguros al poporului, el scrie pentru cei mulți care i-au inspirat opera. „De prin lume adunate și iarăși la lume date” — iată sursa și destinația scrierilor sale. Cu inima plină de minunatele cîntece și înțeleptele povețe ale poporului, Pann se ridică și buciumă în cele patru zări înaltele calități ale celor mulți și asupriți.

Ei sînt înțelepți și chibzuiți — ca țăranul care a trecut peste o apă cu lupul și țapul și varza. Sînt vrednici și muncitori ca femeia de la țară care:

„Iarna toarce, coase, țese
Vara cu el la cîmp iese”.

Sînt drepți și pedepsesc cu asprime necinstea cum face Cătănuț. Iar atunci cînd vrea să sintetizeze într-un tip frumusețea morală a poporului romîn, istețimea și humorul său Pann crează tot figuri de țărani, ca acelea pline de viață ale lui Moș Albu sau „desghețatul” Moș Neagu — sufletul șezătorii la țară.

Scriitorul se apropie cu suprinzătoare gingășie și respect de femeia din popor, care are drept podoabe inteligența, setea de învățătură și talentul. O fetișcană dintr-un sătuc, care desigur nu știe nici buchiile abecedarului, are meșteșugul de a povesti „ca un ritor elocvent”. Cîtă revoltă trezește în noi, tinerii care ne putem împlini cele mai dragi vise, imaginea mizeriei care înăbușea talentele din popor. Pann descrie cu o ironie dureroasă viața aproape animalică a locuitorilor mahalalelor orașelor:

„Nu știi omul ce mănîncă?
Negreșit nici fîn nici pae
Nici bea apă din copae
Ci mămăligă cu ceapă
Și un căuș doi, de apă”

Iar sărăcia satului e atît de aprigă încît de multe ori țăranii nu au un fir de mălai în casă și cînd le e mai bine

„Să îngrașă mîncînd ceapă
Și se îmbată bînd apă”

★

Uneori găsim unele contradicții în opera lui Pann explicabile prin aceea că Pann a fost nevoit să-și ducă existența într-un mediu burghez și bisericesc.

In mentalitatea sa se resimt cîteodată influențe feudale sau burgheze; astfel în „Povestea Vorbii” în capitolul „Despre lucrare” el își însușește punctul de vedere al claselor exploatatoare după care sărăcia celor mulți s-ar datora lenei (?) sau îndeamnă pe cei asupriți să se resemneze.

Dar strînsa legătură pe care a păstrat-o toată viața cu poporul și privirea sa ageră și iscoditoare au contribuit ca în opera sa, Pann să surprindă și să înfiereze poate uneori chiar împotriva unor convingeri ale sale, — trăsături tipice ale tinerei lumi burgheze, trăsături care abea începeau să se contureze. In lumea capitalistă:

„Aurul deschide raiul”
și
„Sabia de aur taie mai mult decît cea de fier”.

Vîndută „diavolului galben”, burghezia capătă amprente morale monstruoase. Plină de forță demascatoare și de tîlc este istorioara „Scumpul” în care un bogat își pierde chiar viața din pricina zgîrceniei

Chiar în această perioadă de activitate rodnică și înnoitoare a burgheziei începe să se distingă caracterul ei de clasă parazitară. Este semnificativă poezia „Ferice și iar ferice” în care zugrăvind femeia burgheză, Pann o biciuește cu ironie:

„Că ea nu știe să toarcă
Rufe nu poate să stoarcă
Bucate nu știe face
Vase să spele nu-i place
Copilul nu știe crește...”.

Nu scapă rîsului batjocoritor al lui Pann nici aparatul de stat al exploatatorilor corupt și ostil intereselor celor ce trudesc și în care judecătorii sînt adevărații „lupi care se bucură de șchiopătarea oilor”.

Humorul lui Pann, aparent inofensiv ne indică cu o deosebită precizie care este atitudinea sa față de întocmirea societății. Rîsul capătă forță și ascuțime satirică atunci cînd se referă la reprezentanții claselor avute. Feciorul cel leneș de împărat sau bogătaș, bătrînul gelos și văduva capricioasă nu te fac să rîzi numai prin înfățișarea lor dar mai ales prin pățaniile prin care trec și care-i pedepsesc pe buna dreptate pentru năravurile lor hidoase. Uneori demascarea ironică a viciilor burgheziei devine de un intens dramatism:

„Un zgîrcit odată cînd era să moară
Se tîrî cu-ncetul la strînsa-și comoară
Și-ncepu cu galbeni gîtul să-și îndoape
Ca murind, cu dînșii în el să se-ngroape”.

Insă Pann te pune să urmărești cu un zîmbet plin de simpatie năstrușnicile peripeții ale sărmanului cizmar ale lui Moș Albu, sau ale lui Nastratin Hogea acest prototip al înțelepciunii populare ale cărui isprăvi Pann le-a cules și le-a prelucrat în versuri. Ei îți stîrnesc rîsul plin de satisfacție prin ingeniozitatea lor, prin istețimea și priceperea lor, care vădesc superioritatea omului din popor față de cei bogați și puternici.

★

Opera lui Anton Pann, în ansamblul ei, desființează pur și simplu ridicula prezentare a criticii burgheze după care „în nici una din cărțile sale nu se găsește nici urmă de politică”.

Pann este un artist cetățean, preocupat mereu să-și facă datoria, să dăruiască poporului său o literatură patriotică, realistă la un nivel artistic cît mai înalt. Scrierile sale constituie astfel puntea de trecere de la poezia firavă de început a primilor Văcărești la marea noastră literatură națională, la opera unui Eminescu, Alecsandri, Caragiale sau Creangă.

In Epitaful săpat în piatră la mormîntul său de la biserica Lucani, Pann sintetizează sensul muncii sale pilduitoare de atitudine conștientă, de exigență a artistului față de nobila sa misiune:

Implinindu-și datoria
Și talantul ne-ngropînd
Și-a făcut călătoria
Dînd în lume altor rînd.

MARIA ALDEA

*) ANTON PANN: Pagini alese Vol. I—II „Biblioteca pentru toți”.

Cu privire la restabilirea păcii în Indochina

Declaraţia făcută de V. M. Molotov la 14 mai 1954 la conferinţa de la Geneva

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de V. M. Molotov la 14 mai 1954 la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe cu privire la restabilirea păcii în Indochina:

Domnilor delegaţi!

Problema Indochinei a căpătat o mare însemnătate internaţională. Tocmai de aceea, problema restabilirii păcii în Indochina este examinată la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Marii Britanii, Statelor Unite ale Americii, Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice şi ai altor state interesate.

Aici se propune uneori ca noi să nu ne referim la istoricul problemei, să lăsăm de o parte problemele politice, să ne limităm la aspectul militar al problemei indochineze etc. Dacă am păşi pe această cale, nu am realiza nimic în ce priveşte rezolvarea sarcinii care stă în faţa conferinţei de la Geneva.

Nu întîmplător desigur, guvernul Franţei a luat iniţiativa de a prezenta această problemă spre examinare conferinţei de la Geneva. Nu este întîmplător nici faptul că conferinţele miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Marii Britanii şi Statelor Unite ale Americii, care au avut loc anul trecut şi care s-au ocupat şi de problema indochineză nu au dus la rezultate pozitive. La aceste conferinţe s-au făcut încercări de a se ocoli fondul chestiunii şi de a se debarasa de problema indochineză prin fraze generale. Se vede că unii au considerat că restul o vor face armele. Dar războiul din Indochina se prelungeşte tot mai mult. Numai situaţia disperată ce s-a creat poate explica faptul că guvernul Franţei a prezentat această problemă spre examinare conferinţei de la Geneva la care participă reprezentanţii celor cinci mari puteri şi ai altor părţi interesate.

I

Republica Democrată Vietnam şi războiul din Indochina

Vorbind despre Vietnam, şeful delegaţiei franceze, dl. Bidault, a spus că în Vietnam se desfăşoară un război civil. Dar faptele, dovedesc altceva. In Vietnam se desfăşoară nu un război civil, nu un război între două părţi ale poporului vietnamez, ci un război de alt tip.

Acum 90 de ani nu numai Vietnamul, ci şi întreaga Indochină a devenit o colonie a Franţei. Dar de atunci a trecut multă vreme — în întreaga lume au avut loc schimbări importante care nu puteau să nu aibă repercusiuni asupra stării de lucruri din Asia, inclusiv din Indochina.

Şeful delegaţiei Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong, a expus în mod convingător aci desfăşurarea acelor evenimente din Indochina, care au o importanţă atît de mare în istoria dezvoltării popoarelor ei şi care în esenţă au determinat actuala situaţie politică din Indochina. Aceste evenimente dovedesc că în Indochina şi, în primul rînd în Vietnam, se desfăşoară nu un război civil: din partea Franţei acesta este un război colonial, iar pentru popoarele Indochinei, care luptă pentru libertate şi independenţă împotriva dominaţiei coloniale străine, acesta este un război de eliberare naţională.

In 1940, colonialiştilor francezi din Indochina le-au luat locul cotropitorii colonialişti japonezi. Autorităţile franceze de atunci din Indochina au început să colaboreze cu noii colonialişti. Dar acest lucru a durat puţin timp. Odată cu succesele coaliţiei antihitleriste care au dus la zdrobirea fascismului german, iar apoi şi la înfrîngerea militarismului japonez, în Indochina a luat amploare mişcarea de eliberare naţională.

Această mişcare de eliberare naţională a fost condusă de Uniunea de luptă pentru independenţa Vietnamului, care prescurtat se numeşte Vietmin. La mijlocul anului 1945, detaşamentele armate ale Vietminului au eliberat o parte considerabilă a teritoriului ţării şi a fost constituit un guvern provizoriu. La 2 septembrie 1945, Congresul naţional al poporului vietnamez a proclamat în oraşul Hanoi constituirea Republicii Democrate Vietnam — stat independent — în frunte cu conducătorul recunoscut al poporului vietnamez, Ho Şi Min. Ca urmare a victoriei repurtate de poporul Vietnamului în lupta pentru drepturile sale şi pentru independenţa sa naţională, în ianuarie 1946 au avut loc alegeri generale pe întregul teritoriu al Vietnamului. In pofida diferitelor piedici din afară, la aceste alegeri au participat 90% din alegători. Majoritatea covîrşitoare a alegătorilor au votat pentru candidaţii Vietminului care exprimau voinţa de independenţă naţională şi libertate a poporului vietnamez.

In martie 1946 s-a întrunit Adunarea Naţională care a constituit guvernul Republicii Democrate Vietnam. Ho Şi Min a fost ales preşedinte al Republicii.

Guvernul creat în urma alegerilor generale a trecut la aplicarea măsurilor îndreptate spre consolidarea independenţei de stat a Republicii Democrate Vietnam şi la înfăptuirea unor largi reforme democratice, avînd ca scop îmbunătăţirea situaţiei materiale a populaţiei şi lichidarea consecinţelor îndelungatei dominaţii coloniale străine.

Succesele Republicii Democrate Vietnam în lupta pentru independenţa sa naţională s-au concretizat şi în faptul că la 8 noiembrie 1946, Adunarea Naţională a republicii a adoptat o Constituţie cu adevărat democratică. Ca urmare a reformelor democratice înfăptuite ulterior în ţară, au fost promulgate legi cu privire la reducerea arendei pentru pămînt şi la micşorarea dobînzii la împrumuturi, ceea ce în condiţiile Vietnamului au avut o uriaşă importanţă. Aceste hotărîri au făcut posibilă îmbunătăţirea situaţiei materiale a majorităţii populaţiei ţării pe care dominaţia străină a adus-o într-o stare de mizerie şi foamete. Pentru prima dată în istoria Indochinei a fost introdusă o legislaţie care apără drepturile şi interesele poporului muncitor. A început să se aplice de asemenea principiul învăţămîntului elementar general obligatoriu şi gratuit.

Toate acestea arată că odată cu Republica Democrată Vietnam a luat fiinţă un stat nou care a păşit pe calea existenţei independente şi a preocupării pentru nevoile poporului său. Acest stat nou trebuia să găsească — şi într-adevăr a găsit — un sprijin activ atît din partea poporului său, cît şi din partea popoarelor altor ţări şi, în primul rînd, din partea popoarelor Asiei care consideră pe bună dreptate victoria poporului vietnamez drept o victorie a lor.

Este util să reamintim şi unele fapte referitoare la guvernul Bao Dai, fapte pe care în prezent adversarii Republicii Democrate Vietnam preferă să le treacă sub tăcere. Este un fapt că încă la 25 august 1945, adică la cîteva zile după trecerea puterii în mîinile guvernului democrat, Bao Dai care colaborase cu ocupanţii japonezi, a abdicat, declarînd în actul său de abdicare că în cei 20 de ani ai domniei lui nu a adus nici un folos Vietnamului. Este de asemenea un fapt că Bao Dai în actul său de abdicare, a ajuns la concluzia că este necesar să se recunoască guvernul democrat al Vietnamului care a venit la putere şi să se cheme toate păturile populaţiei la unitate naţională şi la sprijinirea guvernului democrat creat de popor. Aceste fapte nu pot fi contestate. Dar dacă lucrurile stau astfel, cum se poate vorbi despre actualul guvern Bao Dai, creat de autorităţile de ocupaţie franceze, ca despre guvernul legal al Vietnamului? Faptele dovedesc că guvernul democrat, creat de Adunarea naţională a Vietnamului, guvern recunoscut chiar atunci de Franţa şi care are rădăcini adînci în poporul său, este guvernul legal al Vietnamului. Aceste fapte şi altele asemănătoare nu trebuie uitate dacă vrem să înţelegem evenimentele petrecute în Indochina după terminarea celui de al doilea război mondial şi dacă vrem să înţelegem pe ce se bazează marele prestigiu şi larga influenţă a guvernului democrat al Vietnamului.

Nu e mult de cînd acest lucru a fost recunoscut şi de guvernul francez. In cursul anului 1946, guvernul Franţei a încheiat cu guvernul Republicii Democrate Vietnam cîteva acorduri. Noul guvern al Vietnamului a fost atunci considerat unicul guvern legal, care exprima voinţa poporului vietnamez.

Putem cita de pildă „acordul preliminar" franco-vietnamez din 6 martie 1946. Iată cum începe acest acord:

„Guvernul Republicii Franceze, reprezentat de dl. Sainteny, delegat al Inaltului comisar al Franţei, avînd împuternicirile cuvenite din partea reprezentantului autorităţii Republicii Franceze, amiralul D'Argenlieu, înalt comisar al Franţei — pe de o parte;

şi guvernul Vietnamului, reprezentat de preşedintele său, dl. Ho Şi Min, şi de delegatul special al Consiliului de Miniştri, dl. Vu Hong Chan, pe de altă parte,

au ajuns la următorul acord:

I. Guvernul francez recunoaşte Republica Vietnam ca stat liber care are guvernul, parlamentul, armata şi finanţele sale, făcînd parte din Federaţia indochineză şi Uniunea franceză".

Acest acord cuprinde şi alte puncte care reglementează relaţiile franco-vietnameze.

Intregul text al acestui acord dintre guvernul francez şi guvernul republican al Vietnamului nu cuprinde cuvîntul „colonie" şi nu pomeneşte de regimul colonial. Dimpotrivă, în acest document se spune chiar de la început că „guvernul francez recunoaşte Republica Vietnam ca stat liber".

Se ştie de asemenea că la 14 septembrie 1946 a fost publicată „Declaraţia comună a guvernelor Republicii Franceze şi Republicii Democrate Vietnam", în legătură cu semnarea acordului franco-vietnamez cunoscut sub denumirea de „modus-vivendi" care a reglementat relaţiile dintre Franţa şi Vietnam. In numele Guvernului francez, sus-amintitul acord a fost semnat de Marius Moutet, ministrul pentru teritoriile de peste mări, iar în numele guvernului Republicii Democrate Vietnam — de preşedintele guvernului — Ho Şi Min.

Oricine îşi dă seama acum că semnînd aceste acorduri cu Vietnam, autorităţile franceze nu intenţionau să le îndeplinească.

Se pare că astfel s-a urmărit folosirea acestor acorduri pentru introducerea pe teritoriul Peninsulei Indochineze a trupelor franceze, care să restabilească dominaţia colonială a unei puteri străine în Indochina.

Dacă guvernul francez ar fi respectat aceste acorduri franco-vietnameze nu ar fi izbucnit nici un război între Franţa şi Vietnam. Evenimentele s-au desfăşurat însă în alt mod. Incălcînd aceste acorduri şi angajîndu-se în războiul împotriva Vietnamului, guvernul francez duce de opt ani un război colonial în Indochina.

Acest război este extrem de nepopular în Franţa însăşi, fără a mai vorbi de alte popoare. El este cunoscut sub denumirea de „războiul murdar". Acest război a adus imense nenorociri poporului francez, a impus francezilor mari sacrificii şi cheltuieli militare. Mai mult, sînt evidente eşecul şi lipsa sa de perspective.

II

Extinderea războiului sau restabilirea păcii

Exemplul luptei de eliberare naţională a popoarelor din Indochina are o importanţă istorică. El arată că acolo unde masele populare, aflate sub asuprirea colonială, se ridică pentru apărarea drepturilor lor naţionale şi a libertăţilor lor, este cu neputinţă în vremurile noastre să se readucă poporul la viaţa din trecut, este cu neputinţă să se reprime mişcarea naţională pe calea armelor şi prin alte măsuri de violenţă.

Nu este întîmplător că Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite nu cuprinde cuvîntul „colonie", nu cuprinde recunoaşterea regimurilor coloniale. Din acest punct de vedere, Carta O.N.U. se deosebeşte în mod vădit de statutul Ligii Naţiunilor. In Statutul Ligii Naţiunilor, adoptat după primul război mondial, se vorbea încă fără jenă de colonii, teritorii aflate sub mandat etc. Altul este modul de tratare a acestei probleme în Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite. Aceasta nu înseamnă că Carta O.N.U., s-a pronunţat pentru lichidarea regimurilor coloniale, care după cum se ştie, mai continuă să existe cu sprijinul indirect al acestei organizaţii internaţionale. Spre deosebire însă de Liga Naţiunilor, Organizaţia Naţiunilor Unite nu şi-a asumat răspunderea pentru consfinţirea existenţei regimurilor coloniale şi acest fapt a oglindit într-o anumită măsură situaţia creată în relaţiile internaţionale după zdrobirea forţelor agresive ale imperialismului — fascismul german şi militarismul japonez.

După cel de al doilea război mondial, problema coloniilor s-a pus altfel decît fusese pusă înainte de izbucnirea acestui război. Totuşi, unele guverne nu au vrut să ţină seama de aceasta. Dar evoluţia evenimentelor din Indochina, şi nu numai din Indochina, arată că mişcarea de eliberare naţională din colonii şi ţări dependente îi sileşte să ţină seama de ea şi pe acei care trag cu încăpăţînare înapoi, la rînduielile coloniale perimate, la menţinerea dominaţiei străine în colonii.

Aici au luat cuvîntul reprezentanţii Cambodgiei şi Laosului care sînt prezenţi printre noi şi care au încercat să ne asigure că sînt mulţumiţi de independenţa şi de drepturile pe care guvernul Franţei le-a acordat popoarelor lor. Este însă îndoielnică măsura în care aceste declaraţii oglindesc adevărata stare de spirit a popoarelor înseşi. Am fi mai bine informaţi în această privinţă dacă am asculta pe reprezentanţii guvernelor de rezistenţă ale popoarelor din Khmer şi Patet-Lao, ceea ce nu este încă prea tîrziu.

Şi reprezentantul guvernului baodaist al Vietnamului a luat cuvîntul aici. El a încercat să ne asigure că tratativele pe care le duce acest guvern cu guvernul francez sînt menite să asigure independenţa şi drepturile Vietnamului. Dar nimeni dintre noi nu ştie pe ce se bazează aceste declaraţii. Pe de altă parte, ştim că în ciuda sprijinului acordat de guvernul Franţei, doar o mică parte a teritoriului Vietnamului intră în competenţa acestui guvern. Cît despre guvernul democrat al Vietnamului, care se bazează pe sprijinul poporului vietnamez şi al organizaţiilor lui democratice, este bine cunoscută lupta plină de abnegaţie pe care o duce el pentru drepturile democratice şi independenţa naţională a poporului său.

Trebuie să ne plecăm urechea la glasul acelor oameni care cunosc adevărata stare de lucruri din Indochina. Voi aminti, de pildă, de recenta declaraţie a primului ministru al Indiei, Nehru, care la 24 aprilie a exprimat în parlamentul indian următoarea părere:

„Prin originea şi caracterul său, conflictul din Indochina este o mişcare de rezistenţă împotriva colonialismului şi a încercărilor de a contracara această rezistenţă prin metoda tradiţională de reprimare şi prin metoda „dezbină şi domneşte".

Recent a avut loc la Colombo o conferinţă la care au participat primii miniştri ai Indiei, Pakistanului, Indoneziei, Birmaniei şi Ceylonului. In comunicatul de încheiere a acestei conferinţe se spune că primii miniştri ai celor cinci ţări asiatice menţionate „propun ca Franţa să facă cunoscut la conferinţa de la Geneva că acordă în mod irevocabil Indochinei independenţa deplină".

Pînă şi secretarul de stat al S.U.A., urmărind propriile sale scopuri în legătură cu Indochina, a fost nevoit să amintească mereu în mod public guvernului Franţei îndatorirea sa de a merge în întîmpinarea realizării independenţei Indochinei. Astfel, foarte recent, într-un discurs radiodifuzat, ţinut la 7 mai, el a spus că „francezii trebuie să facă mai reală intenţia lor de a acorda independenţa deplină Vietnamului, Laosului şi Cambodgiei". Dacă şi secretarul de stat al S.U.A. face o aluzie străvezie asupra caracterului nereal al actualei independenţe a ţărilor Indochinei, atunci nu ne este greu să înţelegem adevărata valoare a declaraţiilor făcute aici de cei care afirmă că Franţa ar fi rezolvat sau ar fi pe cale să rezolve în mod satisfăcător problema independenţei şi drepturilor democratice ale popoarelor din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao.

Am auzit aici de asemenea declaraţii în legătură cu faptul că guvernul vietnamez al lui Bao Dai şi guvernele reprezentanţilor Cambodgiei şi Laosului care sînt prezenţi aici, sînt recunoscute, în afară de Franţa, de 34 de state. In unele declaraţii făcute la conferinţa noastră s-a subliniat în toate felurile importanţa acestor recunoaşteri de către state străine, care în treacăt fie spus, sînt în majoritatea lor state americane.

Trebuie însă să examinăm cu atenţie care este în realitate situaţia cu aceste recunoaşteri diplomatice ale actualelor autorităţi din cele trei state indochineze sus-menţionate. Dintr-un motiv sau altul se trece sub tăcere un fapt esenţial. Sîntem în situaţia de a putea spune că ţările Asiei lipsesc din rîndul statelor care au recunoscut aceste guverne. Nici India, nici Pakistanul, nici Indonezia, nici Birmania, nici chiar Filipinele nu au vrut să recunoască aceste guverne.

In ce priveşte Republica Populară Chineză, ea ca şi Uniunea Sovietică şi o serie de alte state democrate, are relaţii diplomatice nu cu aceste guverne, ci cu Republica Democrată Vietnam. Desigur, nu este întîmplător faptul că ţările Asiei, care cunosc mai bine decît mulţi alţii situaţia din Indochina, refuză să aibe deaface cu guvernele celor trei state indochineze sprijinite de Franţa.

In această ordine de idei atrage asupra sa atenţia declaraţia primului ministru al Franţei, dl. Laniel, făcută în cadrul discursului rostit la 27 octombrie 1953 în Adunarea Naţională franceză. Ocupîndu-se de situaţia politică din Vietnam, el a declarat că „pe plan intern, în Vietnam nu există din punct de vedere politic încă nimic care să poată echilibra greutatea politică a lui Ho Şi Min". Din aceste cuvinte reiese cît de puţin preţuieşte însuşi guvernul francez autorităţile indochineze pe care le sprijină şi care au fost şi rămîn străine popoarelor Indochinei.

După toate acestea devine limpede cît de absurde sînt încercările de a prezenta lucrurile ca şi cum succesele mişcării de eliberare naţională din Indochina s-ar explica printr-o „influenţă din afară", de pildă din partea Republicii Populare Chineze. Astfel de afirmaţii absurde pot porni numai de la acei care caută o justificare pentru evidentul eşec al politicii coloniale care nu ţine seama de conştiinţa naţională crescîndă a popoarelor din Indochina.

Totuşi şi în prezent există adepţi ai continuării războiului colonial din Indochina. Ţinînd însă seama de situaţia creată, chiar şi aceştia văd că simpla continuare a războiului care se duce acolo nu poate să contribuie cu nimic la rezolvarea problemei indochineze. In consecinţă ei păşesc pe o cale primejdioasă, urzind planuri de extindere a războiului din Indochina. Aceste planuri constituie o ameninţare pentru popoarele Asiei de sud-est.

In această ordine de idei nu se poate trece sub tăcere faptul că există primejdia crescîndă de extindere a războiului din Indochina.

Cu cît cererile popoarelor de a se pune capăt războiului din Indochina sînt formulate cu mai multă insistenţă, cu atît cercurile influente din Statele Unite ale Americii vorbesc mai des despre necesitatea unui amestec armat făţiş al S.U.A. în războiul din Indochina. Pentru un astfel de amestec este căutată în prezent cu înfrigurare măcar aparenţa vreunui motiv. Există o deosebită preocupare pentru ca S.U.A. să nu se vadă în situaţia de completă izolare la realizarea de noi planuri corespunzătoare de agresiune în Asia.

In ultimul timp sîntem martorii încercărilor încăpăţînate de a închega în aceste scopuri un oarecare bloc cu participarea S.U.A., Franţei, Angliei şi a altor cîtorva state. Pe măsură ce se apropia conferinţa de la Geneva, aceste încercări deveneau tot mai insistente. Nimeni altul decît secretarul de stat al S.U.A. a început în ajunul conferinţei de la Geneva, să pledeze cu ardoare pentru extinderea amestecului S.U.A. în războiul din Indochina. De data aceasta a început să se vorbească despre crearea a încă unei „comunităţi defensive", cu toate că şi în acest caz, bineînţeles nu este vorba nicidecum de apărarea S.U.A., Franţei, Angliei sau a vreunui alt stat, ci de închegarea unui nou bloc militar pentru a lupta împotriva mişcării de eliberare naţională a popoarelor din Indochina şi Asia de sud-est.

După cum nu este greu de văzut că, crearea unui nou bloc agresiv urmăreşte şi scopuri strategico-militare precise. Ea înseamnă crearea unor noi baze militare americane în această regiune, fapt faţă de care nu pot rămîne indiferente acele state a căror securitate este afectată de planurile de constituire a acestui bloc şi de extindere a amestecului american în Indochina.

Se spune că noul bloc proiectat, ca şi amestecul american în Indochina, a fost necesar pentru a apăra popoarele Asiei de sud-est împotriva nu se ştie căror primejdii din afară. Lăsînd de o parte problema provenienţei ameninţării reale pentru popoarele acestor ţări şi pentru independenţa lor naţională, este legitimă întrebarea dacă este cazul ca Statele Unite să se declare apărătoarele popoarelor acestor ţări care, după cum se ştie, nu le cer aceasta.

Nu este oare cel puţin o lipsă de modestie să-ţi asumi singur rolul de apărător al popoarelor Asiei de sud-est, în timp ce aceste popoare nu vor decît un singur lucru — pace, independenţă naţională şi libertate?

In prezent, după cum ştiţi, se duce o activitate de culise pentru închegarea acestui nou bloc agresiv. Acest bloc are drept scop să unească statele care sînt interesate în menţinerea regimurilor coloniale şi sînt gata ca în acest scop să pornească la extinderea războiului în Asia.

Conferinţa de la Geneva se desfăşoară tocmai într-un moment cînd se face încercarea de a înlocui sarcina restabilirii păcii în Indochina, prin extinderea războiului în Asia de sud-est. La aceasta duc noile planuri agresive, elaborate în prezent de cercurile influente din Statele Unite ale Americii, despre care se vorbeşte şi se scrie atît de mult în ultimul timp.

In ultimii ani, Statele Unite ale Americii s-au angajat tot mai mult în evenimentele din Indochina, situîndu-se şi aici pe poziţia de sprijinire a regimului colonial. Este suficient să se citeze date despre ajutorul financiar, acordat în ultimii cîţiva ani de Statele Unite Franţei şi guvernelor indochineze legate de Franţa. Iată date respective din ultimii ani în legătură cu această problemă: în 1952—1953 — 314 milioane dolari, în 1953—1954 — peste un miliard dolari, ceea ce reprezintă aproximativ 4/5 din totalul cheltuielilor pentru războiul din Indochina.

Pentru anul financiar 1954—1955 aceste alocaţii au fost fixate la suma de 1.133 milioane de dolari. Dar se ştie: cine plăteşte, acela comandă şi ce anume să se cînte.

Aceste alocaţii crescînde ale S.U.A. au fost folosite în primul rînd pentru finanţarea războiului colonial care se duce în Indochina. In prezent avem deja de a face cu amestecul direct al S.U.A. în războiul colonial din Indochina.

In prezent ia amploare amestecul american în Indochina sub forma de livrări de armament, materiale de război, trimiterea de consilieri militari, instructori, specialişti şi alţii şi aceasta constituie principala piedică în calea restabilirii păcii în Indochina. Mai mult, acest amestec duce la lărgirea proporţiilor operaţiunilor militare din Indochina, cu toate consecinţele ce decurg de aci.

Amestecul mai sus arătat dovedeşte de asemenea străduinţa S.U.A. de a stabili în mod efectiv dominaţia lor în Indochina. S-au şi făcut aici multe pentru ca dominaţia colonială a unei ţări să fie înlocuită prin dominaţia colonială a altei ţări.

Amestecul S.U.A. în treburile indochineze, dovedeşte în afară de aceasta tendinţa de a face ca popoarele Indochinei, care luptă pentru libertatea şi independenţa lor, să se angajeze în conflict cu celelalte popoare din Asia şi de a folosi în scopuri proprii conflictele dintre popoarele Asiei.

Toate acestea dovedesc că şi în Orient se pregăteşte intens un nou război mondial.

Explicînd importanţa acestor planuri americane în Extremul Orient, secretarul de stat al S.U.A. a declarat la 13 ianuarie anul curent:

„Interesele Statelor Unite în această regiune sînt strîns legate, din punct de vedere strategic, de aşa-numitul lanţ de insule de lîngă litoral. Acest lanţ de insule de lîngă litoral are în fond două baze continentale. In nord — Coreea continentală, în sud, după cum sperăm, — în Indochina. Intre ele sînt situate înseşi insulele — Japonia, Ryukyu, inclusiv Okinawa, Formoza, Filipinele, Australia şi Noua Zeelandă. Statele Unite au, sub o formă sau alta, acorduri cu privire la asigurarea securităţii cu fiecare din aceste regiuni, acorduri care în unele cazuri nu îmbracă forma de tratate, dar care totuşi sînt foarte reale şi foarte eficiente".

Din această declaraţie a secretarului de stat al S.U.A. se vede că drepturile şi destinele popoarelor din Indochina sau ale celorlalte popoare din această regiune nu interesează cîtuşi de puţin pe acei care se ocupă cu planurile strategice ale S.U.A. Pe de altă parte, se vede că aceste planuri strategice americane, care pregătesc aici extinderea războiului, constituie o ameninţare serioasă pentru dezvoltarea paşnică a popoarelor din întreagă această întinsă regiune. Nu este încă clar dacă Statele Unite vor reuşi să închegheze în interesele înfăptuirii planurilor lor un bloc militar cu participarea unora sau a altora dintre state, dar aceste planuri denotă în mod evident tendinţa de a sprijini prin orice mijloace regimurile coloniale din Asia.

Conferinţei de la Geneva îi revine o mare răspundere în ce priveşte îndeplinirea obligaţiei sale de a contracara aceste planuri agresive de extindere a războiului în Asia de sud-est. Numai o opunere hotărîtă faţă de aceste planuri corespunde sarcinilor conferinţei de la Geneva, al cărei scop a fost şi rămîne restabilirea păcii în Indochina.

III

Calea spre restabilirea păcii în Indochina

Ce înseamnă a contribui la restabilirea păcii în Indochina?

Conferinţa de la Geneva nu poate să conceapă această sarcină în sensul ca încetarea operaţiunilor militare din Indochina să se transforme într-un răgaz aranjat în mod abil pentru una din părţi, care ar vrea să folosească acest răgaz pentru pregătirile în vederea extinderii războiului din Indochina. Sarcina conferinţei trebuie înţeleasă în sensul că conferinţa de la Geneva trebuie să obţină încetarea cît mai grabnică a operaţiunilor militare în Indochina şi, totodată, realizarea unui acord care să permită satisfacerea revendicărilor legitime ale popoarelor din Indochina în ceea ce priveşte asigurarea independenţei lor naţionale şi a drepturilor democratice.

Şeful delegaţiei Republicii Democrate Vietnam a expus aici propuneri care oferă o bază pentru reglementarea problemei indochineze şi care pot asigura restabilirea păcii în Indochina. Pînă în prezent noi n-am auzit aici nici o critică întemeiată a acestor propuneri şi nici o declaraţie de acceptare a unor puncte sau altora din aceste propuneri.

După părerea delegaţiei sovietice, esenţa acestor propuneri, dacă luăm punctele lor cele mai importante, constă în următoarele:

1. Franţa trebuie să asigure recunoaşterea suveranităţii şi independenţei Vietnamului, precum şi a Khmerului şi Patet-Lao.

Totodată, trebuie realizat un acord cu privire la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Vietnamului, Khmerului şi Patet-Lao în termene care vor fi fixate de comun acord de cele două părţi.

2. In Vietnam, Khmer şi Patet-Lao trebuie organizate alegeri libere generale, în urma cărora vor fi formate guverne democrate unice în fiecare dintre aceste state.

Organizarea acestor alegeri trebuie să fie precedată de convocarea unor conferinţe consultative ale reprezentanţilor celor două părţi din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao şi de asigurarea libertăţii de acţiune a partidelor, grupurilor şi organizaţiilor obşteşti patriotice.

3. Guvernul Republicii Democrate Vietnam, precum şi guvernele din Khmer şi Patet-Lao trebuie să declare că sînt gata să examineze problema intrării acestor state în Uniunea franceză, în conformitate cu principiile liberului consimţămînt.

In afară de aceasta, guvernele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao trebuie să recunoască existenţa intereselor economice şi culturale ale Franţei în aceste state şi să reglementeze problemele corespunzătoare în conformitate cu principiile egalităţii în drepturi şi intereselor reciproce.

4. Infăptuirea măsurilor amintite mai sus precum şi aplicarea altor măsuri menţionate în proiectul Republicii Democrate Vietnam, trebuie să fie precedate de încetarea operaţiunilor militare în Indochina şi de încheierea acordurilor respective în virtutea cărora trebuie să se asigure încetarea completă a aducerii în Indochina din afară a unor noi unităţi militare, şi a armelor şi muniţiilor de orice fel.

In afară de punctele pe care le-am enumerat, va fi necesar să se ajungă la o înţelegere în legătură cu alte cîteva probleme: cu privire la schimbul reciproc de prizonieri de război, cu privire la obligaţii de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului etc. Este necesar de asemenea, ca cele patru puncte principale enumerate mai sus, să ţină seama în măsura cuvenită de năzuinţele legitime ale celor două părţi pentru realizarea unui acord atît în problemele politice cît şi în problemele militare.

Aceste scopuri sînt în totul realizabile dacă cele două părţi vor da dovadă de dorinţa cuvenită de a realiza o pace cu adevărat stabilă, trainică în Indochina.

Propunerile Republicii Democrate Vietnam sînt îndreptate spre realizarea unui acord cu Franţa. Aceste propuneri pornesc de la oportunitatea recunoaşterii reciproce a principiilor echităţii şi onoarei, pe baza cărora este întru totul realizabilă stabilirea unor relaţii noi, de prietenie între popoarele Indochinei şi Franţei. Aceste propuneri pot să nu satisfacă pe adepţii politicii colonialiste, întrucît ei se cramponează de ceea ce este vechi, de ceea ce este perimat. Respingînd însăşi posibilitatea unui acord în problema indochineză, ei vor servi nu interesele naţionale, ci interesele acelor cercuri agresive străine care tind spre extinderea războiului şi nu spre restabilirea păcii în Indochina.

La prima noastră şedinţă, delegaţia franceză a prezentat propunerile ei cu privire la reglementarea problemei indochineze. In această perioadă, noi am avut posibilitatea să studiem cu atenţie proiectul francez ca şi propunerile altor delegaţii.

O lipsă a propunerilor franceze este faptul că ele nu ating de fel problemele politice. Or, este limpede pentru oricine că încetarea războiului din Indochina care s-a prelungit nu poate fi separată de rezolvarea fie şi numai a unora dintre problemele de acest fel.

In proiectul francez se manifestă o subapreciere a luptei de eliberare naţională care se desfăşoară în Laos şi Cambodgia. Or, problema situaţiei din Indochina nu poate fi redusă exclusiv la evenimentele din Vietnam.

In afară de aceasta, proiectul francez vorbeşte de garantarea acordurilor care pot fi realizate la conferinţa de faţă. In acest sens, în proiectul francez se spune:

„Garantarea acestor acorduri este asigurată de statele participante la conferinţa de la Geneva. Orice încălcare va atrage după sine o consultare imediată între aceste state în scopul luării unor măsuri corespunzătoare pe cale individuală sau colectivă".

Delegaţia sovietică nu poate fi întru totul de acord cu această propunere. Totuşi, delegaţia sovietică consideră în principiu acceptabilă propunerea franceză ca acordurile care vor fi realizate la această conferinţă să fie garantate de statele participante la conferinţa de la Geneva şi ca la orice încălcare a acestor acorduri, să aibe loc consultări între cei care au dat garanţii. Scopul acestor consultări trebuie să fie adoptarea unor măsuri colective pentru asigurarea îndeplinirii acordurilor. Ar fi de dorit ca şi alţi participanţi la actuala conferinţă să-şi exprime atitudinea faţă de această importantă propunere a delegaţiei franceze.

Se menţionează de asemenea că proiectul Republicii Democrate Vietnam prevede stabilirea unui control asupra aplicării condiţiilor acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare numai de către comisii mixte alcătuite din reprezentanţii părţilor beligerante în fiecare din cele trei state. Totodată, se subliniază că proiectul nu prevede supravegherea respectivă de către anumite organe internaţionale.

Intrucît realizarea unui acord în această problemă are o mare importanţă, delegaţia sovietică propune o completare la aceste propuneri. S-ar putea ajunge la înţelegerea ca supravegherea îndeplinirii acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare să fie încredinţată unor comisii alcătuite din reprezentanţi ai unor ţări neutre. In stabilirea componenţei unor astfel de comisii nu trebuie să existe dificultăţi de netrecut.

In conformitate cu aceasta, delegaţia sovietică prezintă următoarea completare la sus-amintitul text al propunerilor: „In scopul acordării de sprijin părţilor în îndeplinirea prevederilor acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare, în acord urmează să se prevadă crearea unei comisii de supraveghere alcătuită din reprezentanţi ai unor ţări neutre".

In legătură cu conferinţa de la Geneva, în faţa Franţei stă importanta problemă a alegerii căii de urmat în Indochina. O cale este continuarea războiului în Indochina, ceea, ce duce la extinderea războiului, în numele unor planuri agresive străine, fără a promite nimic bun în ceea ce priveşte satisfacerea intereselor naţionale franceze. Cealaltă cale este aceea a tratativelor, în primul rînd cu poporul vietnamez şi a unor alţi paşi în această direcţie pentru a se asigura încetarea cît mai grabnică a războiului şi stabilirea păcii în Indochina. Această cale face cu putinţă stabilirea înţelegerii reciproce şi a unor relaţii de prietenie între Franţa şi popoarele Indochinei.

Conferinţa de la Geneva trebuie să depună toate eforturile posibile contribuind la o astfel de reglementare paşnică a problemei indochineze.

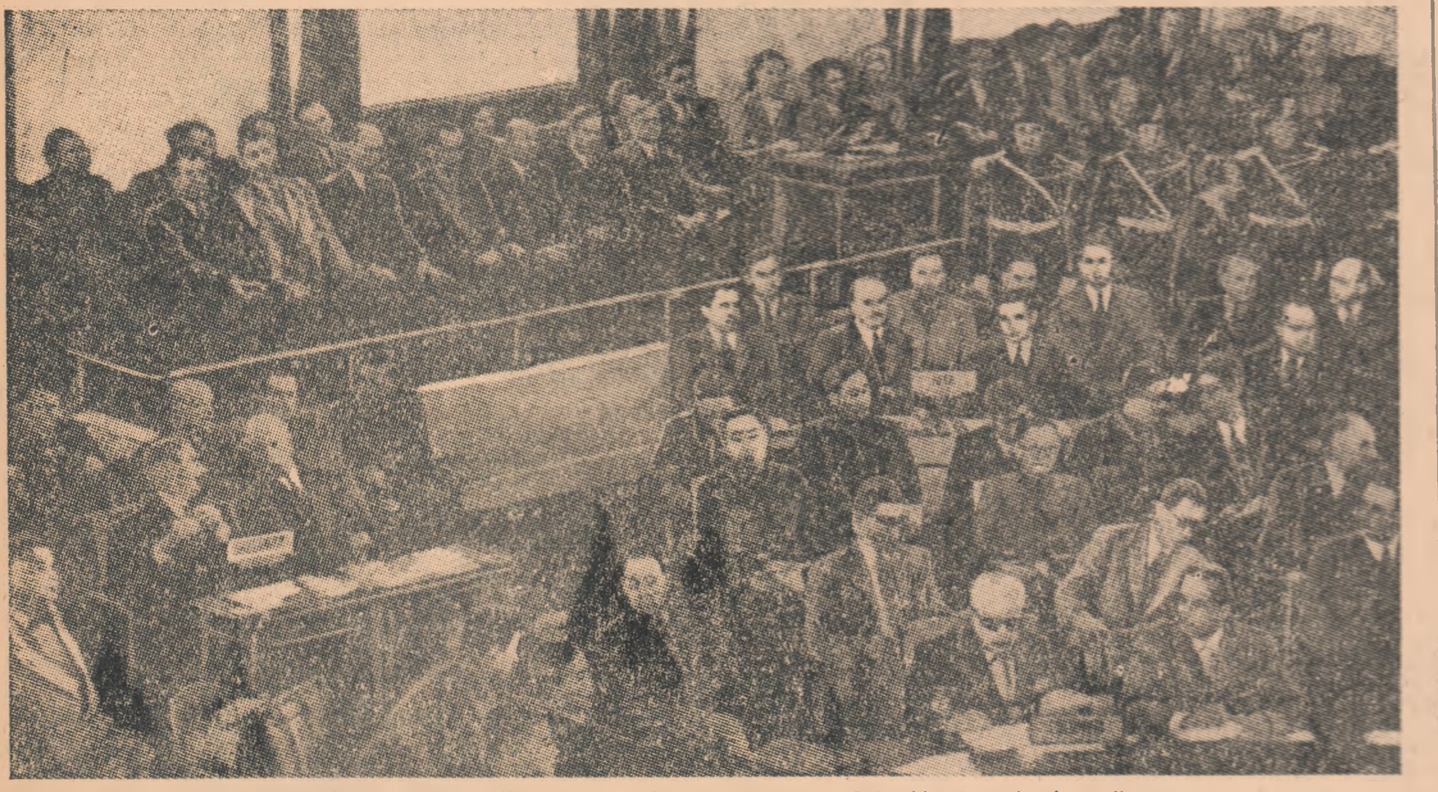
★

Fireşte delegaţia sovietică îşi va exprima punctul de vedere în legătură cu toate problemele ridicate de reprezentantul britanic la şedinţa anterioară. Dar trebuie spus încă de pe acum că ar fi inoportun ca lucrurile să fie reduse la aceste probleme şi să se treacă peste problemele cu caracter militar şi politic pe care le-au şi ridicat evenimentele din Indochina.

Delegaţia sovietică, ca şi delegaţia Republicii Populare Chineze, acordă o mare importanţă propunerilor prezentate de reprezentantul Republicii Democrate Vietnam. Ea îşi exprimă solidaritatea cu aceste propuneri şi speră că acestor propuneri li se vor acorda toată atenţia necesară. Totodată, delegaţia sovietică îşi exprimă convingerea că conferinţa de la Geneva va examina şi toate celelalte propuneri care contribuie cu adevărat la restabilirea păcii în Indochina.

Guvernul Sovietic porneşte de la principiul că o reglementare a problemei indochineze, care să ţină seama aşa cum se cuvine de interesele naţionale ale popoarelor din Indochina, ar constitui un pas important nu numai pentru consolidarea păcii în Asia, ci şi pentru întărirea păcii generale.

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe

Delegațiile Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, Angliei și Columbiei în sala de ședințe

Ședința din 14 mai

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința ordinară din 14 mai, care s-a desfășurat sub președinția lui V. M. Molotov, conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe a discutat problema restabilirii păcii în Indochina.

Șeful delegației U.R.S.S., V. M. Molotov a făcut o declarație în problema restabilirii păcii în Indochina.

A luat apoi cuvîntul Bidault.

El a început prin a afirma că el nu dorește să se refere la aspectul politic al problemei restabilirii păcii în Indochina și la faptele istorice referitoare la evoluarea evenimentelor în această regiune a globului. In felul acesta, Bidault a dovedit încă odată că orice analiză obiectivă a fondului problemei indochineze nu este pe placul delegației franceze și că ea se eschivează de aceea de la o asemenea analiză.

Cu toate acestea, Bidault a declarat că delegația franceză intenționează să studieze declarația lui Molotov și că a studiat cu mare atenție cuvîntarea rostită în ședința din 10 mai de reprezentantul Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong. Ministrul afacerilor externe al Franței a susținut că este de acord cu poziția fundamentală expusă de Fam Van Dong — pace, independență, unitate și democrație. Totuși, ceea ce a spus Bidault ulterior a dezvăluit caracterul pur declarativ al asigurărilor lui.

Bidault a stăruit din nou asupra versiunii sale, contrară faptelor reale, că mișcarea de eliberare națională din Khmer și Patet-Lao ar fi o „invazie străină".

Așa cum a reieșit din cuvîntarea lui Bidault, delegația franceză a avut nevoie de o asemenea versiune contrară faptelor, pentru a se eschiva de la discutarea și rezolvarea problemei restabilirii păcii în toate cele trei state din Indochina pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale popoarelor lor.

Problema Cambodgiei și problema Laos-ului — a spus Bidault — constă pur și simplu în retragerea forțelor „Vietminului" (așa denumesc delegațiile țărilor occidentale Republica Democrată Vietnam). In felul acesta, Bidault a confirmat din nou că delegația sa vrea să obțină dezarmarea trupelor de eliberare națională din Khmer și Patet-Lao și să extindă asupra acestor două state regimurile antipopulare create și sprijinite de Franța.

Bidault a spus că după aceasta Franța va fi gata să-și retragă trupele din aceste state dacă guvernele lor (Bidault a subînțeles prin aceasta guvernele marionetă din Laos și Cambodgia) vor cere acest lucru.

Ocupîndu-se de punctul 2 al propunerilor Republicii Democrate Vietnam care prevede retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Vietnamului, Bidault a declarat că „guvernul francez nu intenționează să pună restabilirea păcii în Indochina în funcție de anumite angajamente ale sale" în problema retragerii trupelor franceze din Vietnam. Bidault a respins de asemenea propunerea cu privire la ținerea în Vietnam a unor alegeri libere generale sub supravegherea unor comisii locale. Declarînd că delegația franceză este de acord cu ținerea de alegeri exclusiv sub control internațional, el a arătat că cercurile franceze influente se tem de exprimarea liberă a voinței poporului vietnamez.

Bidault s-a pronunțat pentru rezolvarea în prezent numai a problemelor militare, dar nu și a celor politice.

Bidault s-a pronunțat împotriva încetării simultane a operațiunilor militare pe întregul teritoriu al Indochinei și a lăsat să se înțeleagă că din punctul lui de vedere, ar fi de preferat metoda încetării treptate a focului.

In încheiere, Bidault a răspuns la întrebările puse de Eden în ședința din 12 mai.

Bidault a declarat printre altele că comisiile locale pentru supravegherea alegerilor, comisii prevăzute în propunerile delegației Republicii Democrate Vietnam, pot fi create în anumite condiții dar ele, potrivit spuselor lui Bidault, trebuie subordonate unei „comisii internaționale".

Ultimul a luat cuvîntul în ședință reprezentantul Cambodgiei care a repetat pretențiile absurde ale regimului marionetă din Cambodgia de a avea dreptul să vorbească în numele poporului din Khmer.

Inchizînd ședința, V. M. Molotov a comunicat că în conformitate cu înțelegerea dintre participanții la conferință, la 16 mai nu se va ține ședință.

Luni 17 mai va avea loc o ședință în cadru restrîns.

Comentariile presei străine în legătură cu declarația lui V. M. Molotov din 14 mai

GENEVA 15 (Agerpres). — Propunerile formulate la 14 mai la conferința de la Geneva de către conducătorul delegației sovietice V. M. Molotov, au provocat un viu interes în rîndul tuturor delegațiilor. Comentatorii de presă discută pe larg aceste propuneri juste.

Agenția France Presse transmite că un purtător de cuvînt al delegației britanice a declarat că propunerile făcute de Molotov „constituie un progres cert". Un purtător de cuvînt francez a declarat de asemenea că „propunerea lui Molotov cu privire la comisia neutră de supraveghere a armistițiului deschide calea unor eventuale tratative".

La rîndu-i agenția engleză Reuter, referindu-se la discursul rostit de V. M. Molotov subliniază că, acest discurs... este „considerat de observatorii cei mai informați ca una din cele mai reușite prezentări comuniste ale războiului indochinez făcută la conferință. Este de așteptat ca acest discurs în care au fost citate declarațiile unor oameni politici neutri, ca de pildă, Nehru, și chiar comentariile asupra colonialismului francez făcute de secretarul de stat american John Foster Dulles, să influențeze opinia publică asiatică împotriva politicii franceze dusă în Indochina de la cel de al doilea război mondial".

Trimisul special al ziarului „L'Humanité" la Geneva subliniază: „Discursul lui Molotov conține două puncte importante. Ministrul de externe sovietic s-a declarat în primul rînd de acord cu măsurile colective care să fie luate pentru a garanta înfăptuirea acordului general care va fi realizat la Geneva cu privire la Indochina, în al doilea rînd pentru constituirea unei comisii de control mixte care să asigure executarea acordului de încetare a focului în Indochina. Acesta constituie un progres realizat în cadrul negocierilor".

Chiar ziarul „Le Figaro" consideră că este cazul să dea dovadă de mai mult optimism. El recunoaște că s-a atins „un punct destul de important".

Referindu-se la urmările pe care trebuie să le aibă propunerile formulate de Molotov, corespondentul ziarului „Franc Tireur" scrie: „Toată lumea este decisă să treacă de la discuții polemice la discuții serioase".

Și ziarul „Le Parisien Libéré" referindu-se la impulsul pe care l-a dat negocierilor discursul lui Molotov își exprimă speranța că „pe viitor conferința de la Geneva va face progrese din ce în ce mai însemnate.

In comentariul său, ziarul „Gazette de Lausanne" scrie că propunerile lui Molotov au deschis perspectiva unei ameliorări a șanselor de succes ale conferinței". „Conferința diplomatică — scrie același ziar — va intra într-o fază care ar putea fi decisivă".

O demascare a falsificatorilor de la Washington

GENEVA 15 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 14 mai, Huan Hua, purtătorul de cuvînt al delegației R. P. Chineze la conferința de la Geneva, a făcut următoarea declarație:

La 13 mai, agenția France Presse a anunțat din Washington că departamentul administrativ al guvernului Statelor Unite a dat publicității la 12 mai un document care ar fi chipurile, publicat de către „organizația voluntarilor chinezi pentru ajutorarea Vietnamului", care este calificată de departamentul american drept „o organizație comunistă chineză".

Agenția arată că documentul ar conține aproape 3.000 de cuvinte și o parte a lui ar fi denumită „manual pentru activiștii politici care pleacă în Vietnam". In telegramă se afirmă de asemenea că acestei „organizații comuniste chineze" i-ar fi atașată o comisie consultativă sovietică.

Purtătorul de cuvînt al delegației chineze subliniază că documentul publicat de departamentul administrativ al guvernului Statelor Unite este pe de-a-ntregul plăsmuit. Provenind din partea autorităților guvernamentale ale Statelor Unite, acest fals are drept scop să camufleze actele de intervenție ale guvernului Statelor Unite în războiul din Indochina și să pregătească opinia publică în vederea extinderii lui și a participării directe a S.U.A. la acest război.

Lovitură serioasă dată planurilor agresive americane

WASHINGTON 15 (Agerpres). —

După cum anunță agenția United Press, încercările americane de a crea o grupare agresivă în Asia de sud-est au suferit la 14 mai o lovitură serioasă cînd a devenit cunoscut că India, Indonezia și Birmania nu vor adera la această alianță. In cadrul unei consfătuiri la departamentul de stat al S.U.A. ambasadorii celor trei țări au declarat că țările lor nu vor să participe la blocul pe care Statele Unite încearcă să-l creeze „pentru lupta împotriva comunismului".

O declarație a lui Nehru

PARIS 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese dintr-o știre a Agenției France Presse, primul ministru al Indiei, Djavaharlal Nehru, a declarat la 14 mai în parlament că guvernul indian nu va permite nici unei puteri occidentale să creeze baze militare pe teritoriul Indiei.

Nehru a făcut această declarație răspunzînd la interpelările privitoare la posesiunile străine pe teritoriul Indiei.

Congresul Partidului Comunist din Austria

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 14 mai a Congresului Partidului Comunist din Austria au început discuțiile pe marginea raportului lui I. Koplenig, președintele P.C. din Austria, intitulat „Calea spre obținerea și asigurarea independenței Austriei".

La discuții au luat cuvîntul Seczeny (Stiria), Irma Schwager, Altmann, Ernest Fischer, Hütter (Stiria) și alții.

Congresul al XVI-lea al Partidului Comunist din Austria a fost salutat de reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești din [illegible], Bulgaria, Finlanda și Anglia.

Congresul își continuă lucrările.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a ratificat convențiile de la Geneva din 1949

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a ratificat Convențiile de la Geneva cu privire la protecția victimelor de război, elaborate de Conferința de la Geneva din 1949 și semnate de împuternicitul Republicii Populare Romîne la 10 februarie 1950, și anume:

1. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate aflate în campanie.
2. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților din forțele armate pe mare.
3. Convenția relativă la tratamentul prizonierilor de război.
4. Convenția relativă la protecția persoanelor civile în timp de război.

(Agerpres)

Lucrările celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov

SOFIA 15 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: La 13 mai, Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov, a terminat discutarea rapoartelor de activitate prezentate de Comitetul Central al U.T.P.D. și de Comisia Centrală de Revizie a U.T.P.D. Congresul a aprobat în unanimitate activitatea C.C. al U.T.P.D. pe perioada la care s-a referit raportul.

In ședința din seara zilei de 13 mai, Congresul a trecut la discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi. Anghel Solakov, secretar al C.C. al U.T.P.D., a prezentat raportul cu privire la modificările și completările în statutul U.T.P.D.

La 13 mai, Congresul a fost salutat de o delegație a Organizației de pionieri din R. P. Bulgaria și de reprezentanți ai organizațiilor progresiste de tineret din Grecia, Iran, Finlanda și dintr-o serie de alte țări.

★

La 15 mai și-a încheiat lucrările cel de al 3-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov din R. P. Bulgaria.

In ședința din 15 mai a fost ales noul comitet central și comisia centrală de revizie ale Uniunii.

Grupul de baletiști sovietici a părăsit Parisul

PARIS 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 mai a părăsit Parisul grupul de baletiști sovietici care a sosit în capitala Franței într-un turneu și ale cărui spectacole au fost interzise de către guvernul Laniel.

Inainte de plecare, conducătorul grupului artiștilor sovietici, M. I. Ciulaki a făcut următoarea declarație în cadrul unei conferințe de presă:

„Baletiștii sovietici, care au sosit în Franța în urma invitației guvernului francez, pentru a răspunde la vizita pe care artiștii teatrului „Comedie Française" au făcut-o la Moscova și Leningrad, au avut drept scop să facă cunoscut cetățenilor francezi realizările baletului sovietic. Noi știm că francezii dau o înaltă prețuire baletului și au manifestat un mare interes pentru spectacolele ce urmau să fie date de baletiștii sovietici. Deaceea, artiștii sovietici s-au pregătit, animați de o mare dorință de a-și arăta măestria.

După cum se știe, artiștii francezi s-au bucurat în Uniunea Sovietică de o cordială ospitalitate și de atenție. Ei au fost sprijiniți în prezentarea spectacolelor lor. Dar, după cum am aflat, guvernul francez a amînat pentru a doua oară, pe un termen nedeterminat spectacolele baletiștilor sovietici, iar în prezent a contramandat în mod unilateral aceste spectacole, pretextînd motive care nu pot fi considerate drept întemeiate.

In legătură cu această poziție răuvoitoare a guvernului francez față de turneul baletiștilor sovietici, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a rechema din Franța pe artiștii sovietici.

Astfel, nu din vina părții sovietice nu au avut loc din păcate spectacolele baletului sovietic, iar interesul pe care l-au manifestat păturile largi ale populației din capitala Franței a rămas nesatisfăcut.

Prin aceasta a fost prejudiciată înviorarea relațiilor culturale dintre țările noastre, care a început să se manifeste.

In ciuda contramandării spectacolelor noastre care a avut loc din motivele pe care le-am menționat, artiștii sovietici s-au bucurat la Paris de numeroase manifestări de atenție, respect și prietenie din partea cetățenilor francezi. Artiștii sovietici transmit cetățenilor francezi salutul lor cordial".

★ ★

PARIS 15 (Agerpres). —

Un grup de 52 scriitori și artiști francezi au dat publicității sîmbătă un comunicat în care protestează împotriva hotărîrii guvernului de a suspenda spectacolele trupei de balet sovietice.

„Subsemnații, se spune în comunicat, sînt de părere că arta nu trebuie să fie victima politicii și că procedeul adoptat față de artiștii sovietici constituie un răspuns ne la locul lui dat primirii acordată de locuitorii Moscovei reprezentanților culturii franceze". Printre semnatarii comunicatului se află François Mauriac, Jean Paul Sartre, Jacques Prevert etc.

Scurte știri

● După cum anunță corespondentul din Hanoi al agenției France Presse, Inaltul Comandament al forțelor armate terestre franceze din Vietnamul de nord a transmis prin radio la 13 mai un mesaj adresat comandamentului Suprem al Armatei Populare Vietnameze, în care sînt exprimate mulțumirile delegaților francezi care au stabilit la 13 mai contactul cu autoritățile Republicii Democrate Vietnam la Dien Bien Fu. In mesaj se spune că delegații francezi „mulțumesc delegaților comandamentului Suprem al Armatei Populare Vietnameze pentru atitudinea omenoasă care le-a dat putința să se îngrijească activ de soarta răniților francezi".

● Corespondentul din Atlantic-City (statul New Jersey) al ziarului „New York Times", comunică că senatorul independent Morse (din statul Oregon) luînd cuvîntul la Congresul anual al sindicatului unit al muncitorilor din confecții (C.I.O.) a criticat pe secretarul de stat Dulles, declarînd următoarele: „A venit timpul să analizăm mai îndeaproape politica lui Dulles, deoarece, dacă nu vom face acest lucru, se va accentua primejdia ca părinții tinerilor americani să întîmpine din nou în porturile americane loturi de coșciuge sosite din Indochina, înfășurate în drapele americane".

● Ziarul „Le Monde" anunță că în urma ședințelor care au avut loc în cursul zilei de sîmbătă, Comisia apărării naționale a parlamentului francez a hotărît să trimită în Indochina pe generalul Paul Ely, șeful statului major al forțelor armate franceze, și pe generalul Raoul Salan, fost comandant suprem al forțelor franceze din Indochina pentru a studia la fața locului situația militară.

● Știri apărute în presa franceză dovedesc că situația de la Casablanca (Maroc) continuă să fie extrem de încordată. Ziarul „L'Humanité" scrie că în oraș continuă perchezițiile în masă însoțite de violențe împotriva localnicilor.

● Intr-o știre recentă, ziarul „L'Humanité" scrie că pentru a pregăti un nou val de represiune împotriva populației portoricane din Statele Unite și pentru a ațîța ura rasială împotriva negrilor, serviciile secrete americane au lansat zvonul că „două persoane necunoscute, originare din Porto Rico, sau negri cu pielea aproape albă" au organizat un atentat împotriva președintelui Eisenhower. Cum era de așteptat, poliția secretă americană a mai anunțat că „această încercare de asasinat a eșuat".

ȘTIRI SPORTIVE

● Marea întrecere ciclistă internațională „Cursa Păcii" Varșovia-Berlin-Praga se apropie de sfîrșit. Sîmbătă cei 79 de concurenți care au mai rămas în cursă, au luat startul în cea de a 11-a etapă pe distanța Pardubice-Brno. (137 km.).

Clasamentul etapei: 1. Picot (Franța) 3h.40'38"; 2. Klich (R. Cehoslovacă) același timp; 3. Broecke (Olanda) același timp; 4. Kubr (R. Cehoslovacă) același timp. După patru minute a sosit ciclistul german Schur, iar după alte trei minute un pluton care cuprindea aproape 40 de alergători. In acest pluton, cronometrat cu timpul de 3h.47'20" au sosit cicliștii romîni C. Dumitrescu, C. Șandru și N. Vasilescu. I. Constantinescu s-a clasat pe locul 60 cu timpul de 4h.00'27"; I. Hora pe locul 70 — 4h.24'18" și M. Niculescu pe locul 76 — 4h.35'55".

Pe echipe, etapa a fost cîștigată de cicliștii cehoslovaci. Echipa R.P.R. s-a clasat pe locul 6—10 în același timp cu echipele R. P. Bulgaria, Danemarcei, U.R.S.S. și Suediei.

Astăzi se desfășoară etapa a 12-a Brno-Tabor (160 km.).

● Echipa de baschet „Spartac"-Sofia a susținut aseară a doua întîlnire de la sosirea în țara noastră, jucînd cu echipa selecționată a asociației Știința. Baschetbaliștii de la Spartac au cucerit victoria cu scorul de 56—50 (34—25).

● Stadionul „23 August" va găzdui astăzi de la ora 17, întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipele „Dinamo" București și „Dozsa" Budapesta. Vizita echipei maghiare în țara noastră a creeat un mare interes în rîndurile iubitorilor de sport din Capitală.

In echipa oaspete figurează jucători de valoare, selecționați de multe ori în echipa reprezentativă a R. P. Ungare, ca Henni, Szusza, Deak și alții. Dinamoviștii bucureșteni vor prezenta o formație din care nu vor lipsi Ozon, Ene, Suru, Nicușor, frații Băcuț și Călinoiu. Intîlnirea va fi condusă de arbitrul Schulder (București).

In deschidere la ora 15,30 se va disputa cel mai important joc al campionatului republican de rugbi, întîlnirea dintre Dinamo și Locomotiva București.

(Agerpres).

Pregătiri în toate țările Europei

În preajma conferinței tineretului împotriva „comunității defensive europene"

La 18 mai se deschide la Berlin conferința tineretului din țările Europei împotriva „comunității defensive europene", pentru pace și prietenie.

Tinerii iubitori de pace din Europa își dau seama de pericolele pe care le aduce cu sine tratatul așa zisei „comunități defensive europene" menit să fie un instrument al agresorilor, al urzitorilor unui nou război. C.d.e. („comunitatea defensivă europeană"), înseamnă reînarmarea Germaniei militariste, creșterea pericolului de război, agravarea situației tinerei generații.

Iată dece tinerii din toate țările Europei au întîmpinat cu încredere și bucurie convocarea conferinței de la Berlin, împotriva „comunității defensive europene". Știrile de mai jos vorbesc despre pregătirile tinerei generații din Europa în vederea conferinței.

Tinerii germani spun NU „armatei europene"

Tineretul german întîmpină conferința de la Berlin împotriva „comunității defensive europene" sub semnul creșterii luptei pentru zădărnicirea acordurilor militariste de la Bonn și Paris. In R. D. Germană, la Karl-marxstadt 18.000 de tineri au participat la o întîlnire prietenească sub lozinca „tineretul este împotriva comunității defensive europene, împotriva militarismului, pentru unitate între tinerii din est și vest!". La această întîlnire s-a adresat un apel către tinerii din Renania de nord și Westfalia (Germania occidentală), apel, în care se spune printre altele: „Vă chemăm să mergem împreună pentru unitatea patriei noastre contra războiului fratricid, contra tratatelor războinice de la Bonn și Paris, pe drumul păcii și unității". Tinerii din diferite colțuri ale R. D. Germane au trimis de asemenea numeroase scrisori și cărți poștale tinerilor din Norvegia, Italia, Danemarca prin care-i cheamă să participe la conferința de la Berlin.

In Germania occidentală tinerii din organizația socialistă „Șoimii" precum și tinerii catolici prin organul lor „Garda" se pronunță împotriva comunității defensive europene și a politicii revanșarzilor de la Bonn. Peste tot, pe garduri și ziduri apar lozinci împotriva „comunității defensive europene". In Berlinul occidental, pe Schloss Stras tineri patrioți au ars simbolic textul tratatului „comunității defensive europene". In bazinul Ruhr, la Aaltener See, numeroși tineri au ocupat un teren sportiv pe care autoritățile vor să-l transforme în teren de instrucție pentru noul Wehrmacht. S-a organizat pe loc, pe acest teren, un referendum împotriva construcției de baze militare.

Tineretul francez își alege delegații

In Franța comitetul de pregătire a conferinței a editat o broșură intitulată „Comunitatea defensivă europeană și tineretul". S-au editat de asemenea cărți poștale speciale. In sala Mutualité din Paris s-a desfășurat un schimb de informații și păreri între tinerii de diferite opinii în legătură cu problemele luptei împotriva ratificării acordurilor de la Bonn și Paris. In cadrul unor mari întîlniri tinerii francezi își aleg în aceste zile delegații la conferința de la Berlin. La Paris, Bouches du Rhone, Divion, Marsilia etc. au avut loc asemenea întruniri la care au participat mii de tineri. A fost dat publicității un apel iscălit de conducători ai diverselor organizații de tineret care îi chiamă pe tineri să-și intensifice lupta împotriva „comunității defensive europene". Printre semnatarii apelului se numără militantul catolic Jean Vitoux, militantul Laic Pierre Buisson, tînărul student Boucher — reprezentantul Tineretului Studios Creștin, Manuel Bridier — gaullist etc. Studenții din diferitele centre universitare ale Franței au consacrat multe din cercurile lor de studii discutării critice a tratatului „comunității defensive europene", furnizînd astfel material pentru demascarea uneltirilor ce urmăresc crearea „armatei europene". In întreaga țară s-a desfășurat o „Săptămînă națională a eroilor luptei contra ocupantului nazist". S-au depus coroane și s-au organizat gărzi de onoare la plăcile comemorative și mormintele eroilor rezistenței franceze. Cu acest prilej tinerii francezi și-au exprimat hotărîrea de a nu admite reînvierea Wehrmachtului și de a lupta împotriva ratificării „comunității defensive europene". Cu o mare intensitate se desfășoară în rîndurile tineretului francez campania de semnături împotriva tratatelor de la Bonn și Paris. Intr-un cartier din Vierzon, departamentul Cher 300 de tineri au semnat într-o singură zi o petiție adresată deputatului departamental cerîndu-i acestuia să voteze împotriva ratificării tratatului „comunității defensive europene".

Dezbateri despre pericolele legate de c. d. e.

In Italia se desfășoară adunări locale și regionale ale tinerilor sub formă de dezbateri în care se examinează influența nefastă și nenorocirile pe care le-ar aduce tineretului italian traducerea în viață a tratatului „comunității defensive europene". Manifestații de masă ale tineretului contra c.d.e. s-au desfășurat în multe provincii — la Padua, Reggio Emilia etc. La aceste manifestații sînt votate rezoluții adresate parlamentului în care se cere să nu se ratifice tratatele de la Bonn și Paris. Tinerii italieni îmbină pregătirile pentru conferința de la Berlin cu cele pentru sărbătorirea celei de a X-a aniversări a rezistenței împotriva ocupanților hitleriști. In toate orașele Italiei a fost deschisă în rîndurile tineretului o mare discuție în legătură cu ororile ocupației hitleriste și cu necesitatea luptei împotriva reînvierii militarismului german.

Pregătirile tinerilor belgieni

In Belgia un mare număr de conducători al organizațiilor de tineret participă la pregătirea conferinței. Intr-un articol publicat de periodicul „Studentul socialist" care apare la Liege se spune: „Noi nu putem accepta Europa c.d.e. pentru că ea nu e nici Europa păcii nici Europa europenilor. Tinerii belgieni spun nu „comunității defensive europene". Tinerii din Gand au adresat un apel tuturor tinerilor belgieni chemîndu-i să strîngă semnături împotriva reînvierii militarismului german

Mesaje ale tinerilor englezi pentru conferință

In Anglia se desfășoară adunări în care sînt aleși delegați la conferință. In cadrul acestor adunări tinerii încredințează aleșilor lor mesaje adresate conferinței prin care se cere întărirea unității de luptă a tineretului, împotriva ațîțătorilor la război. Adunările de acest fel s-au ținut tocmai în acele orașe care în timpul războiului au fost obiectul sălbaticelor bombardamente hitleriste.

Pentru ca Lidice și Oradour să nu se mai repete

In cursul unei adunări a tineretului din Praga s-a adresat un apel către tinerii din țările capitaliste ale Europei. Exprimînd neliniștea lor în legătură cu reînarmarea Germaniei tinerii cehoslovaci se adresează astfel prietenilor lor din țările capitaliste: „Se știe că militarismul german nu-și alege victimile. El a distrus pe atît de sadic localitatea cehoslovacă Lidice ca și Oradourul Francez, a bombardat spitalele din Kiev ca și catedralele din Amsterdam. Pericolul războiului poate fi înlăturat. La aceasta poate contribui tînăra generație europeană".

Intîlniri ale prieteniei

300 de tineri francezi și germani s-au întîlnit la Strassbourg. Ei au discutat despre lupta comună pentru pace, și au lansat un apel chemînd la prietenie între toți tinerii din Europa și din întreaga lume. La Luxemburg s-a desfășurat o întîlnire amicală între tinerii luxemburghezi, francezi și germani. Intîlnirea s-a ținut sub lozinca luptei împotriva „comunității defensive europene". Împotriva remilitarizării Germaniei. In rezoluția adoptată de participanții la întîlnire se spune: „Vrem să lărgim relațiile de prietenie, să stabilim legături culturale și sportive cu tinerii din toate țările... Ne ridicăm împotriva tratatului armatei europene și împotriva remilitarizării Germaniei. Cerem soluționarea pașnică a problemei germane". La Jelezni Gora a avut loc o întîlnire a tinerilor din Polonia, Cehoslovacia și Germania la care au participat și delegați din Belgia, Danemarca și Norvegia. Au avut loc cu acest prilej discuții prietenești în legătură cu lupta împotriva reînvierii militarismului german.

Spectacole

Duminică, 16 mai 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. (matineu): Traviata, (seara) Macul Roșu; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) (matineu): Floarea Purpurie, (seara): Mielul Turbat; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) (matineu ora 10): Nunta lui Krecinski, (ora 15) Viață nouă, (seara) Pulberea argintie; **Teatrul de Stat de Operetă** (matineu): Culegătorii de stele, (seara): Vînt de libertate; **Municipal** (matineu): 30 de arginți, (seara): Vassa Jeleznova; **Tineretului** (matineu ora 10): Neisprăvitul (ora 15) Un flăcău din orașul nostru, (seara): Simeon Albac; **Armatei** (G-ral Magheru) (matineu): Cazul Bennet, (seara): De partea cealaltă; **Armatei** (Calea 13 Septembrie) (matineu): Vlaicu Vodă, (seara): Ion Vodă cel Cumplit, **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Micii burghezi; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești) (matineu): Titanic Vals, (seara): Sfîrșitul Escadrei; **Ansamblul de Estradă** (matineu): ...Și Ilie face sport, (seara) Fără mănuși

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, Maxim Gorki: Pentru pace și prietenie; **Republica**: Vassa Jeleznova; **București, Grădina Progres, Libertății**: Epoleții purpurii; **Elena Pavel**: Suspine pe stradă; **Lumina**: Elixirul dragostei; **Victoria**: Visul unei artiste; **Gh. Doja**: Schubert; **Al. Popov**: Povestea micului cocoșat; **8 Martie**: Trenul merge spre răsărit; **V. Roaită**: Pumnul de fier; **Unirea**: Alerma; **Cultural**: Călătorie îndepărtată, **C. David**: Apărătorii patriei; **Al. Sahia**: Femeia are cuvîntul; **T. Vladimirescu**: Maeștrii baletului rus; **Vergu**: Fiica regimentului; **Arta**: Neastîmpărații; **Ilie Pintilie**: Agentul secret; **8 Mai**: O afacere importantă; **Volga**: Keto și Kote; **1 Mai**: Hoții de biciclete; **N. Bălcescu**: Cînd trandafirul înflorește; **Olga Bancic**: Un pichet în munți.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii